உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீமத் அத்வைதானந்த

பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசாரியரின் சீடராய

ஸ்ரீ சதானந்த பரமஹம்ஸ

பரிவ்ராஜக ஆசாரியர்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

வேதாந்த சாராமிருதம்.

(*)

இது

திருக்களராண்டவரென்னும்

ஸ்ரீ வீரசேகர ஞானதேசிகர்

பாதசேகராகிய

ஸ்ரீ சுப்பைய சுவாமிகளவர்களால்

தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளப்பட்டு

ஷை சுவாமிகளவர்களால்

சென்னை, கோமளேசுவரன்பேட்டை,

சச்சிதானந்த அச்சியந்திரக[illegible]

பதிப்பிக்கப்பட்ட

1912.

இந்நூற்கு

அடியிற் குறிப்பித்துள்ள

மூன்று வியாக்கியானங்க ளிருக்கின்றன.

1. *நரசிம்ம சரஸ்வதிகளவர்கள் அருளிச்செய்த* சுபோதினி.

2. *ராமதீர்த்தரவர்கள் அருளிச்செய்த* • வித்வன் மனோரஞ்சினி.

3. *ஆபதேவரவர்கள் அருளிச்செய்த* பாலபோதினி.

ஓம் ஸ்ரீ கணேசாய நமஃ.

வேதாந்த சாராமிருதம்.

பாயிரம்.

ஞாயி றுயொளிர் வீர சேகர ஞான தேசிக மாமுக, தூய தாகி யபேதமாகிய தோன்ற லேகரு ணாநிதே, நீய தாமென நாயி னேனுடை நெஞ்சி லேநி கழ் விதகவா, வாய தாயுரை யாடு வானுனை வாழ்த்தி வாழ்த்தி வணங்குவேன்.

கண்ட மின்றியே சசிதா னந்தமாய்க் கமழ்ந்தே
கண்ட நெஞ்செனு மிரண்டதுங் கவர்ந்திடா தாகிக்
கண்ட யாவையுந் தாங்குறுங் கரியெனுன் மாவாங்
கண்ட னைமன நினைகுவன் கருதிய துறவே.

அருத்தத் தானுமத் துவிதமா யானந்த மயமா
யருத்த மாந்துவி தங்கடந் தமர்ந்தவி ருவராங்
குருத்தம் பாதமெய் பணிந்தொரு குறிமதி யள்வே
திருத்த மாமறை முடிரசத் தெள்ளமு துரைப்பேன்.

வேதாந்த சாராமிருதம்.

1 - வது சாதனப் பிரகரணம்.

வேதாந்தமென்பது உபநிடதப்பிரமாணமும் அதனனுசாரியாய சாரீரக சூத்திரங்களுமாம். இதற்கு (இந்நூற்கு) வேதாந்தப் பிரகரணத்தன்மை யுண்மையின் அதற்குரியதாய அனுபந்தங்களாலேயே அஃதுடைய தாந்தன்மை பெறப்படுதலின், அவை தனித்தாராயத் தக்கனவன்றும்.

அனுபந்த மென்பது:— அதிகாரி, விஷயம், சம்பந்தம், பிரயோஜனம் என்பனவாம்.

1. அதிகாரியோ விதிவழிகற்ற வேத வேதாங்கத் தன்மையானே † முன்னரே அகில வேதார்த்தத்தை யறிந்தவனாய் இப்பிறப்பிலேனும் முற்பிறப்பிலேனும் காமிய நிஷித்த நீக்கவாயிலாய் நித்திய நைமித்திகப் பிராயச்சித்த உபாசனானுட்டானத்தால் நிகிலகல்மஷங்களும் நீங்கியிருத்தலின் நிதாந்த (அத்தியந்த) நின்மல அந்தக்கரணனும் சாதன சதுட்டய சம்பன்னனும் ஆய பிரமாதாவாம்.

சுறக்காதி இஷ்டசாதனங்களாய ஜோதிட்டோமாதிகள் காமியங்களாம். நரகாதி யனிஷ்ட சாதனங்களாய வேதியரைக் கோறல் முதலியன நிஷித்தங்களாம். செய்யா தொழியிற் பிரத்யவாய (பாப) சாதனங்களாய சந்தியா வந்தனம் முதலியன நித்தியங்களாம். புத்திர ஜன்மாதி யனுபந்திகளாய ஜாதேஷ்டி முதலியன நைமித்திகங்களாம். பாபக்ஷய சாதனங்களாய சாந்திரா

† சாமானியமாக எனவும், ஆரம்பத்திலேயே என்றும் பொருள்படும்.

யணை முதலியன பிராயச்சித்தங்களாம். சகுணப்பிரஹ்ம விஷய மானச வியாபார வடிவங்களாய சாண்டில்ய வித்தை முதலியன உபாசனைகளாம். (1) "அவ்விவ்வான்மாவை வேதானுவசனத்தினாலும் யாகத்தினாலும் பிராஹ்மணர் அறியும் பொருட்டு இச்சிக்கின்றனர்" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதியினாலும், (2) "தவத்தாற் கல்மஷங் கொல்கின்றனர்" என்றற் றொடக்கத்து மிருதியினாலும், இந்நித்தியாதி கட்கும் புத்தி சுத்தி மேலாய பயனும். உபாசனைகட்கோ சித்தைகாக்ரியம். (3) "கருமத்தாற் பிதுர்லோகம், வித்தையாற் றேவலோகம்" என்றற்றொடக்கத்து மறைகளான், நித்திய நைமித்திகங் கட்கும் உபாசனைகட்கும் அவாந்தர பலம் பிதுர் லோக சத்தியலோகப் பிராப்தியாம். நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகம், இகா முத்திரார்த்த பலபோக விராகம், சமாதிசட்க சம்பத்தி, முமுக்ஷுத்வம் என்பன சாதனங்களாம்.

நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகமென்பது, பிரஹ்மமே நித்திய வஸ்து, அதின் வேறாய யாவும் அநித்தியமென்னும் விவேசனமாம்.

மாலை சந்தனவனிதாதி விஷய போகங்களாய ஐகிகங் (இங்குள்ளவை) கட்குக் கரும ஜன்னியத்தன்மையானே அநித்தியத்தன்மை யுண்மைபோல், அமிருதாதி விஷயபோகங்களான ஆமுஷ்மிகங் (அங்குள்ளவை) கட்கும் அநித்தியத் தன்மையானே அவற்றினின்றும் நிரந்தர விரகதி இகாமுத்திரார்த்த பலபோக விராகமாம்.

(1) பிருகதாரணிய உபநிடதம் - 4-4-22
(2) மநுஸ்மிருதி - 12-104
(3) பிருகதாரணிய உபநிடதம் - 1-5-16

சமாதிகளோ சமதமோபரதி திதிக்ஷா சமாதான சிரத்தை யெனப் பெயர் பெறுவனவாம்.

சமமென்பது, சிரவணாதி வியதிரிக்த விஷயங்களி னின்றும் மனத்தின் நிக்கிரகமாம். தமமென்பது சிரவ ணாதி வியதிரிக்த விஷயங்களினின்றும் புறப்பொறி களின் நிவர்த்தனமாம். நிவர்த்திதமாய இவற்றிற்குச் சிரவணாதி வியதிரிக்த விஷயங்களி னின்றும் உபர மணம் உபரதியாம்; அல்லது விகித கர்மங்கட்கு விதி யோடு பரித்தியாகம். திதிக்ஷையாவது சீதோஷ்ணாதி துவந் துவஞ் சகித்தலாம்; நிக்கிரகித்த மனத்திற்குச் சிரவணாதியினும் அதன் அனுகுண விஷயத்தின் (குரு சுசுருஷையின்) கண்ணும் சமாதி (நிலைபெறுதல்) சமா தானமாம் ஆசிரியரருளிய ஆரண முடி மொழிகளில் விசுவாஸம் சிரத்தையாம்.

முமுக்ஷுத்தன்மை மோக்ஷ இச்சையாம். (4)"சாந் தன் தாந்தன்" என்றதொடக்கத்து சுருதியான் இத் தகைய வழியினுடைய பிரமாதா அதிகாரியாம். (5)"உதித சாந்தசித்த னும் பொறியொடுக்கிடவனுங், கதித வாறு செய் கட்டறு குணங்களி னானுந், சதத மேகுரு சேவைசெய் மன்முமுக்ஷுவுமாந், சதத மீதவன் பொருட்டெனித் திடனாமிந் நூலை" என்றும் கூறப் பட்டிருக்கின்றது.

2. விஷயம் ஜீவப்பிரமவொற்றுமைக்கிய சுத்த சைதன் னியப் பிரமேயமாம்; ஆண்டை மறைமுடிகட்குக் கருத் திருத்தலின்.

(4) பிருகதாரணிய உபநிடதம் - 4-4-23
(5) உபதேசசகஸ்ரி-பார்த்திவப் பிரகரணம்-72

3. சம்பந்தமோ அவ்வாக்கியப் பிரமேயத்திற்கும் அதன் பிரதிபாதக வுபநிஷத் பிரமாணத்திற்கும் போத்திய போதக பாவமாம்.

4. பிரயோஜனமோ, (6) "ஆன்மவித்துச் சோகத்தைக் கடக்கின்றான்" என்றற்றொடக்கத்து மறையினானும், (7) "பிரஹ்மவித்துப் பிரஹ்மமேயாவன்" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதியினாலும், அவ்வாக்கியப் பிரமேயத்துள்ள அஞ்ஞான நிவிருத்தியும் தன் வடிவானந்த வடைவும் ஆம்.

ஜனனமரணாதி சப்சார தாபத்தான் மிகவும் தபிக்கப்பட்டவனாய இவ்வதிகாரி சிரமெரியுண்பவன் தடமடுவை யடைதல் போல் உபகாரபாணியனாய் அசேஷ சாஸ்திர பாண்டித்யமும் பிரஹ்மநிஷ்டையுமுடைய ஆசிரியரை யடைந்து அவரை யனுசரித்திருப்பன் (8) "சமித்பாணியன் சுரோத்திரிய பிரஹ்மநிஷ்டனை" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதியினானென்க.

சாதனப்பிரகரணம் முற்றிற்று.

(6) சாந்தோக்கிய உபநிடதம் - 7-1-3

(7) முண்டகோபநிடதம் - 3-2-9

(8) முண்டகோபநிடதம் - 1-2-12.

2-வது அத்தியாரோபப் பிரகரணம்.

அத்வைதசிகேந்திரர் பரமகிருபையால் அத்தியாரோப அபவாத நியாயத்தானே இவற் கருள்புரிவர்; (9) "அடைந்த அன்னவன் பொருட்டு அந்த அறிஞன் அருளுவன்" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதியினானென்க.

அரவபூதமல்லாத கயற்றின்கண் அரவாரோபம் போல் வஸ்துவின்கண் அவஸ்துவாரோபம் அத்தியாரோபமாம்.

சச்சிதானந்த அனந்த அத்வயப்பிரஹ்மம் வஸ்துவாம்.

அஞ்ஞானாதி சகலஜடசமூகம் அவஸ்துவாம்.

அஞ்ஞானமோ யானஞ்ஞன் என்றற்றொடக்கத்து அநுபவத்தானும், (10) "தன் குணங்களான் மறைபட்டிரா நின்ற தேவான்மசக்தியை" என்றற்றொடக்கத்து மறைகளானும், சதசத்துக்களாலனிர்வசனீயமாமென்றும், முக்குண வடிவமாமென்றும், ஞானவிரோதியாமென்றும், பாவரூபமாமெனறும், யாதோ சிறிது (பிரமோபாதானத்தன்மையது) ஆமென்றும கூறுவர். இவ்வஞ்ஞானம் சமஷ்டி வியஷ்டி யபிப்பிராயத்தால் ஒன்றென்றும்பலவென்றும்வியவகரிக்கப்படும். அங்ஙனமன்றே:—எங்ஙனம் தருக்களின் சமஷ்டி யபிப்பிராயத்தால் "வனம்" என்று ஒன்றுந்தன்மை கூறப்படுமோ, எங்ஙனம் ஜலங்களின் சமஷ்டியபிப்பிராயத்தால் "ஜலாசயம்" (தடாகம்) எனறு கூறப்படுமோ, அங்ஙனம் நானாத்

(9) முண்டகோபநிடதம் - 1-2-13
(10) சுவேதாசுவதர உபநிடதம் - 1-3

தன்மையானே தோற்றுவனவாய ஜீவகத அஞ்ஞானங் களின் சமஷ்டி யபிப்பிராயத்தால் அவ்வொன்றாந் தன் மைக் கூற்றும்; (11) "அஜயாமேகையை" என்றற் றொடக்கத்துச் சுருதியினுமென்க.

இச்சமஷ்டி மேன்மையான உபாதியானே விசுத்த சத்வப் பிரதானமாம். இதனுடகிதனைசதன்யம் சர்வஞ் ஞத் தன்மை, சர்வேஸ்வரத் தன்மை, சர்வநியந்துருத் தன்மை முதலிய குணங்களோடுகூடியதென்றும், அவ் யக்தமென்றும், அந்தரியாமி யென்றும் உலக காரண மென்றும், ஈஸ்வரனென்றும் கூறப்படும்; (12) "எவன் சர்வஞ்ஞன் சர்வவித்து" என்னுஞ் சுருதியால், எல்லா அஞ்ஞானங்களு மிலங்குகின்றமையின்.

இச்சமஷ்டி, அகிலகாரணத் தன்மையா லீசனுக் குக் காரண சரீரமாம். ஆனந்தப் பெருக்கத் தன்மையா னும் கோசமொப்ப மறைத்தற் றன்மையானும், ஆன ந்தமய கோசமாம். சர்வோபரமத் (எல்லாமடங்குந்) தன்மையானே துயிலாம். அதனானேயே தூலசூக்குமப் பிரபஞ்ச லயத்தான மெனவும் சொல்லப்படும்.

எங்ஙனம் வனத்திற்கு வியஷ்டி அபிப்பிராயத் தால் "தருக்கள்" என்று பலவாந்தன்மை கூறப்படு மோ, எங்ஙனம் ஜலாசயத்திற்கு (தடாகத்திற்கு) விய ஷ்டி அபிப்பிராயத்தால் "ஜலங்கள்" என்றுங் கூறப்படு மோ, அங்ஙனம் அஞ்ஞானத்திற்கு வியஷ்டி அபிப்பிரா யத்தால் அப்பலவாந் தன்மை கூறப்படும்; (13) "பர

(11) சுவேதாசுவதர உபநிடதம் - 4-5
(12) முண்டக உபநிடதம் - 1-1-9
(13) பிருகதாரணிய உபநிடதம் - 2-5-19.

மான்மா மாயைகளால் பலவடிவமாய் விளங்குகின்றது" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதியினுமென்றுணர்க.

ஈண்டு வியஸ்த சமஸ்த வியாபித்தன்மையானே வியஷ்டி சமஷ்டித்வம் கூறப்படும். இவ்வியஷ்டி தாழ்மையான உபாதியானே மலின சத்துவப்பிரதானமாம். இவ்வுபகிதசைதன்யம் அற்பஞ்ஞத்தன்மை அனீசுவரத்தன்மை முதலிய குணங்களோடு கூடிய பிராஞ்ஞனென்று கூறப்படும்; ஓர் அஞ்ஞானத்தை விளக்குவிக்குந் தன்மையுண்மையின் என்றும், இவற்குப் பிராஞ்ஞத் தன்மையும் விளக்கமின்றிய உபாதியானே மிக்கொளிர்தற் றன்மையின்மையின் என்றுமுணர்க. இவற்கு மிஃதகங்காராதி காரணத்தன்மையானே காரண சரீரமாம். ஆனந்தப் பெருக்கத்தன்மையானும் கோசமொப்ப மறைத்தற் றன்மையானும் ஆனந்தமயகோசமாம். சர்வோபரமத் (எல்லாமடங்குந்) தன்மையானே துயிலாம். அதனானேயே தூல சூக்கும சரீரப்பிரபஞ்ச லயத்தானமெனவும் கூறப்படும்.

அஞ்ஞான்ற இவ்வீசுரப்பிராஞ்ஞர்கள் சைதன்ய விளக்கமுற்ற அதிசூக்கும அஞ்ஞான விருத்திகளால் ஆனந்தத்தை யனுபவிக்கின்றனர்; (14) "ஆனந்தம் புசிப்போன் சின்முகன் பிராஞ்ஞன்" என்னும் மறையானும், "யான் சுகமாய்த் துயின்றேன், ஒருசிறிது மறிந்திலேன்" என்று நித்திரையினின்றும் எழுந்தவனுக்கு ஆராய்ச்சி கூடுகின்றமையானும் என்க. இச்சமஷ்டி வியஷ்டிகட்குப் பதம் வனமரங்கட்குப்போனறேனும் ஜலாசய ஜலங்கட்குப்போன்றேனும் உணர்ந்துகொள்க. இதனுபகித ஈசுரப பிராஞ்ஞர்கட்கும், தண்டலைதரு

(14) மாண்டூக்ய உபநிடதம் - 5

வவச்சின்ன ஆகாசங்கட்குப் போன்றேனும், ஜலாசய ஜலகத பிரதிபிம்ப ஆகாசங்கட்குப் போன்றேனும் பேதமாம். இதனை (15) "இவன் சர்வேஸ்வரன்" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதியானுணர்க.

தண்டலைதரு அதனவச்சின்ன ஆகாசங்கட்கேனும், ஜலாசய ஜல அதினுற்ற பிரதிபிம்ப ஆகாசங்கட்கேனும் ஆதாரபூத அனுபஹித ஆகாசம்போல், இவ்வஞ்ஞான அதனுபஹிதசைதன்யங்கட்கு ஆதாரபூத சவ்வுபஹிதசைதன்யமோ அது துரியமென்று கூறப்படும். இதனை (16) "அத்வைதமாய சிவத்தை நான்காவதாய் நாடுகின்றனர்" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதியினுற் காண்க. இத்துரீயமாய சுத்தசைதன்னியம், அஞ்ஞானாதி அதனுபஹித சைதன்னியங்களினின்றும் அழலிடைப்பட்ட அயப்பிண்டம் போற் பிரிவு பெறாததாய் மகாவாக்கியத்தின் வாச்சியமாமென்றும், பிரிவு பெற்றதா யிலக்கியமாமென்றுங் கூறப்படும்.

இவ்வஞ்ஞானத்திற்கு ஆவரண விக்ஷேபமெனப் பெயரிய இரண்டு சக்திகளுள. ஆவரண சக்தியுண்டற்பமேனும், மேகம் அனேக யோஜனைகளாற்ற ஆதித்திய மண்டலத்தை நோக்குபவன்றன் விழிநெறியை மூடலின்றே அங்ஙனம் மறைப்பது போன்றதாமோ, அங்ஙனமே அஞ்ஞானம் பரிச்சின்னமேனும் அபரிச்சின்ன அசம்சாரியாய ஆன்மாவைக் காண்பான்றன் மதியை மூடலின்றே மறைப்பது போன்றதாம்; அத்தகைய ஆற்றலாம். (17) "கநதமேக

(15) மாண்டூக்ய உபநிடதம் - 6
(16) மாண்டூக்ய உபநிடதம் - 7
(17) அஸ்தாமலகீயம் - 10

முடியவிழி கனமறை கதிரவற் காணு, தெந்தவாறதி மூடனு மொளிர்விலே யென்றுதா னெனுமோ, வந்த வாறஞ்ஞ விழியற்குப் பத்தம்போ லவிர்வுறு மெதுதா, னந்த நாசமற் றிலங்குறு மணியுரு வாத்துமா யானே" என்று அநுசந்தறையப்பட்டுளது.

இவ்வாவரண சக்தி யவச்சின்னனாய ஆன்மாவிற்கே, தன்னஞ்ஞானத்தான் மறைப்புறுங் கயற்றின் கண் பாம்புத் தன்மைச் சம்பாவனையாகுமாறு போன்று, கர்த்துருத்துவ போக்துருத்துவ இன்பதுன்ப மோகவடிவ துச்ச சம்சாரபாவனையும் சம்பவிக்கும்.

விக்ஷேபசக்தியும், எவ்வனம் பழுதையி னஞ்ஞானம் தான் மறைக்குங் கயற்றின் கண் தன்னாற்றலால் பாம்பாதிகளை யுற்பவிக்கச் செய்யுமோ அங்ஙனம் அஞ்ஞானமும் தான் மறைத்த ஆன்மாவின்கண் விக்ஷேப சக்தியால் ஆகாசாதிப் பிரபஞ்சத்தைப் பிறப்பிக்கும்; அத்தகைய ஆற்றலாம். (18) "தோற்றலாஞ் சக்தி சூக்குமமாதி, பிரமவண்டாந்தஞ் சகற் பிறப்பிக்கும்" என்று அநுசந்தறையப்பட்டுளது. லூதா (சிலந்தி, உலண்டு, ஊர்ண நாபி) என்னும் பிராணியானது நூற்காரியப் பொருட்டுத் தற்பிரதானத்தானே நிமித்தமும் தற்காயப் பிரதானத்தானே உபாதானமும் ஆவதொப்ப, இருசக்தியோடுற்ற அஞ்ஞானோபஹிதமாய சைதன்யம் தற்பிரதானத்தானே நிமித்தமும், தன்னுபாதிப் பிரதானத் தானே உபாதானமும் ஆம்.

தமப்பிரதான விக்ஷேப சக்தியோடுற்ற அஞ்ஞானோபஹித சைதன்யத்தினின்றும் ஆகாசம், ஆகாசத்தினின்றும் காற்று, காற்றினின்றும் கனல், கனலினின்

(18) வாக்கியசுதை

றும் நீர், நீரினின்றும் பூவும் உண்டாம்;(19) "இவ்வான் மாவினின்றும் ஆகாசம் உண்டாயிற்று" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதியினுணர்க. அவற்றில் ஜாட்டிய மிகுதி காண்டலின் தமப்பிராதான்யம் அதன்காரணத்திற் காம் (ஆகாசாதிகாரண அஞ்ஞானத்திற்காம்). அஞ்ஞானத்து (சிருட்டிகாலத்தில்) சத்துவ ரஜஸ் தமசுக்கள் காரணகுண நன்முறையே அவ்வாகாசாதிகளின் மாட்டுதிக்கின்றன. இவையே சூக்குமபூதங்க ளென்றும் தன்மாத்திரைகளென்றும் அபஞ்சீகிருதங்களென்றும் கூறப்படுகின்றன.

இவற்றினின்றும் சூக்குமசரீரங்களும் தூலபூதங்களு முண்டாகின்றன.

சூக்குமசரீரங்கள் பதினேழுவயவங்களாய லிங்க சரீரங்கள்.

அவயவங்களோ! ஞானேந்திரிய பஞ்சகமும், புத்தி மனங்களும், கன்மேந்திரிய பஞ்சகமும், வாயு பஞ்சகமும் என்பனவாம்.

ஞானேந்திரியங்கள், சுரோத்திரம், துவக்கு, சக்ஷு, சிங்குவை, கிராணமெனப் பெயரியனவாம். இவை ஆகாசாதிகளின் வியஸ்த சாத்துவிகாம்சங்களினின்றும தனித்தனி முறையே உதயமாகின்றன.

புத்தி யென்பது நிச்சயவடிவ அந்தக்கரணவிருத்தியாம்.

மனமென்பது சங்கற்ப விகற்ப வடிவ அந்தக்கரண விருத்தியாம்.

இவற்றின் கண்ணேயே சித்த அகங்காரங்கட்கு அடக்கமாம். இவை மற்றுகாசாதிமாட் டுற்ற மிலித

(19) தைத்திரியோபநிடதம் - 2-1-1

(மூன்றுஞ்சேர்ந்த) சாத்துவிகாம்சங்களினின்றும் உதயமாகின்றன. இவற்றிற்குப பிரகாசவடிவத்தன்மையுண்டையின சாத்துவிகாம்சகாரியத்துவமாம்.

இப்புத்தி ஞானேந்திரியங்களோடு கூடி விஞ்ஞானமயகோசமாம். இது கர்த்ருத்வ போகத்ருத்வ சுகித்துவ துக்கித்துவாதி அபிமானத் தன்மையானே இகலோக பரலோக கமனவானான வியாவகாரிக ஜீவனெனக் கூறப்படுவன்.

மனமோ ஞானேந்திரியங்களோடு கூடியதாய் மனோமய கோசமாம்.

கன்மேந்திரியங்கள் வாக்கு பாணி பாதம் பாயு உபஸ்தமெனப் பெயரியனவாம். இவை மருகாசாதிகளின் விபஸ்த இராஜசாம்சங்களினின்றும் தனித்தனி முறையே பிறக்கின்றன.

வாயுக்கள்: பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன் என்பனவாம். பிராணன் முன்னடையுடையோன்; நாசிநுனிதேசவாசி. அபானன் பின்னடை பெறுவோன்; பாயுவாதித் தானவான். வியானன தசதிசை நடையுடையோன்; சரீரமுழுச் சஞ்சாரி. உதானன் கண்டதானியன்; மேனடையுடையனும் உற்கிரமணவாயுவாம். சமானன் சரீர நடு விட்டடங்குபவனும் அயின்று மாந்திய அன்னாதி சமீகரணகர்னும் (சாமியாவஸ்தையைச் செய்பவனும்).

சிலரோ, நாகன் கூர்மன் கிருகலன் தேவதத்தன் தனஞ்சயன் எனப் பெயரிய ஐந்தன்னிய வாயுக்கள் இருக்கின்றனவென்று கூறுகின்றனர். ஆண்டு, நாகன் உறகாரம் (வாந்தி) செய்பவனும்; கூர்மன் விழித்தல் செய்பவனும்; கிருகலன் பசியையுண்டுபண்ணுபவனும்;

தேவதத்தன் கொட்டாவிகொள்ளச் செய்பவனும்; தனஞ்சயன் போஷணஞ்செய்பவனுமாம், இவற்றிற்குப் பிராணாதிகளிலடக்கங் கூடலிற், பிராணாதிகளைந்தேயெனச் சிலர் கூறுவர்.

இப்பிராணாதி பஞ்சகம், ஆகாசாதியின் கணுள்ள மிலித இரஜோம்சத்தினின்று திக்கிறது. இப்பிராணாதி பஞ்சகம் கன்மேந்திரியங்களோடு கூடியதாய்ப்பிராணமய கோசமாம். இதற்குத் தொழில வடிவத்தன்மையானே இரஜோம்சகாரியத் தன்மையாம் இக்கோசங்களின் மத்தியில் விஞ்ஞானமயன்—ஞானசக்திமான், கர்த்தா வடிவன்; மனோமயன்— இச்சாசக்திமான், கரணவடிவன்; பிராணமயன்—கிரியாசக்திமான், காரியவடிவன்; தகுதிக்கமைவானே இவ்வண்ணமிவற்றின் பகுப்பென கூறுகின்றனர். இம்மூக்கோசங்களும் ஒருங்கு கூடிச் சூக்கும சரீரமெனச் சொல்லப்படும்.

ஈண்டும், அகில சூக்கும சரீரம் ஏக புத்திவிஷயத்தானே வனம்போற் ஜலாசயம்போலேனும் சமஷ்டியும், அனேக புத்திவிஷயத்தானே தருப்போ ஜலம்போலேனும் வியஷ்டியுமாம். இச்சமஷ்டியுபஹித சைதன்யம் சூத்திராத்மா, இரணியகருப்பன், பிராணன் என்றும் கூறப்படும். யாண்டு முட்புகுந்திருத்தலினானும், ஞானம் இச்சை கிரியைச் சத்திமத்தாபகிதத் தன்மையானும் என்க. இதற்குச் சமஷ்டி தூலப் பிரபஞ்சாபேக்ஷையானே சூக்குமத் தன்மையாற் சூக்குமசரீரம், விஞ்ஞானமயாதி மூக்கோசம், நனவாதலினமயத் தன்மையாற் கனு, அதனானேயே, தூலப்பிரபஞ்சலயத்தானம் எனவும் கூறப்படும்.

இவ்வியஷ்டி யுபகித சைதன்யம் தைஜசனும்; தேஜோமய அந்தக்கரண உபகிதத் தன்மை யுண்மையின். இதற்கு மிவ்வியஷ்டி தூலதேகாபேக்ஷையானே சூக்குமத் தன்மையானென்னு மேதுவினேனயே சூக்குமதேகம் விஞ்ஞானமயாதி முக்கோசம். நனவாதனை மயத் தன்மையாற்கனு; அதனேனயே, தூலசரீரலயத் தான மெனவுங் கூறப்படும்.

இச்சூத்திரான்ம தைஜசர்கள் அக்கால் மனோ விருத்திகளால் சூக்கும விஷயங்களை யனுபவிக்கின்றனர்; (21) "மிகப்பகுத் துண்போன் தைஜசன்" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதியானென்க. ஈண்டும், சமஷ்டி வியஷ்டிகட்கும் அதனுபகித சூத்திரான் மா தைஜசர்கட்கும்,வனந்தருப் போன்றும், அதனவச் சின்ன ஆகாசம் போன்றும், ஜலாசயம் ஜலம் போன்றும், அதினுற்ற பிரதிபிம்ப ஆகாசம்போன்றும் அபேதமாம்; இன்னணம் சூக்கும சரீர உற்பத்தியாம்.

தூலபூதங்களோ பஞ்சீகிருதங்களாம். பஞ்சீகரணமோ,ஆகாசாதி ஐந்தனுள் ஒவ்வொன்றை யிருகூறாய்ச் சமமாய்ப் பகுத்து அப்பத்துப் பாகங்களுள் முதலனவாய ஐந்து பாகங்களைத் தனித்தனி நான்கு கூறாய்ச் சமமாய்ப் பகுத்து, தன்ற னிரண்டாவ தரைப் பாகப் பரித்தியாகத்தால் வேறு பாகங்களில் அந்நான்கு பாகங்களின் சேர்க்கையாமென்க. (22) "வகிர்ந்திரண்டொன்றுநால் வகைசெய் தாதியைத், தகவித ரங்களிற் சாத்தவவ்வைந் தாம்" என்று அம்ஙதறையப்பட்டுளது. இதற்குப் பிரமாணமின்றென்று சங்கியாதொழிக; திரி

(21) மாண்டூக்ய உபநிடதம் - 4.
(22) பஞ்சதசி-1-23.

விருத்தகரண சுருதியிறைற் பஞ்சீகரணத்திற்கும் உபலக்ஷணைததனைமை யுண்மையின்; ஐந்திற்கும் ஐவடிவத்தன்மையிற் சமான பிருபியிலும் அவற்றிருள்ளும் (23) "விசேடத்தன்மையா னவ்வாத மவ்வாதம்" என்னும் நியாயத்தான் ஆகாசாதிக்கூற்றுச சம்பவிக்குமென்க.

அதுஞான றுகாசத்தின்கண் ஒலியும், வாயுவின்கண் ஒலி யூறுகளும், அழலின்கண் ஒலியூறுருவங்களும், நீரின்கண் ஒலி யூறுருவ விரதங்களும், பிருதிவியின்கண் ஒலி யூறுருவ விரத நாற்றங்களும் நன்கிலங்கா நிற்கும்.

இப்பஞ்சீகிருத பூதங்களினின்றும், பூலோகம் - புவலோகம் - சுவலோகம் - மகலோகம் - ஜனலோகம் - தபலோகம் - சத்தியலோகம் என்னும் நாமங்களினையப் பெற்றனவாய் மேனமே லிருப்பனவும், அதலலோகம் - விதலலோகம் - சுதலலோகம் - இரசாதலலோகம் - தலாதலலோகம - மகாதலலோகம் - பாதாலலோகம் எனப் பெயர் பெறுவனவாய்க் கீழ்க்கீழிருப்பனவுமாய உலகங்களும, பிரஹ்மாண்டமும், அதனுள்ளுற்ற நால்வகைத் தூல சரீரங்களும், அவற்றிற் குசிதயாய அன்ன பானுதிகளும் உற்பத்தியாம.

நால்வகைத் தேகங்களை ஜராயுஜம் அண்டஜம் உற்பிஜ்ஜம் சுவேதஜம் எனப்பெயர் பெறுவனவாம்.

ஜராயுக்க (பைக)ளினின்றும் பிறப்பனவாயமனுடபசுவாதிகள் ஜராயுஜங்களாம். அண்டங் (முட்டை)களினின்றும் பிறப்பனவாய பறவை பன்னகாதிகள் அண்

(23) பிரஹ்ம சூத்திரம்-2-4-22

டங்களாம். பூமியைப் பிளந்து பிறப்பனவாய கக்ஷ (புற்கொடி) விருக்ஷாதிகள் உற்பிஜ்ஜங்களாம்; வேர்வையினின்றும் பிறப்பனவாய யூகமசகாதிகள் (பேன் கொசுகாதிகள்) சுவேதஜங்களாம்.

இவையிடம், சதுர்வித சகல தூலசரீரம் ஏகானேக புத்தி விஷயத்தானே வனம்போற் சலாசயம் போன்றேனும் சமஷ்டியும், தருப்போற் சலம்போன்றேனும் வியஷ்டியுமாம். இச்சமஷ்டி யுபாஹித சைதன்யம் வைசுவானரனென்றும், விராட்டென்றும் விளம்பப்பெறும்; எல்லா நராபிமானித் தன்மையானும் பல்விதமா யிலங்குந் தன்மையானு மென்க. இதற் கிச்சமஷ்டி தூல சரீரமாம். அன்னவிகாரத் தன்மையானே அன்னமயகோசமாம்; தூல போகாயதனத் தன்மையானே தூல சரீரம், நனவெனவும் நவிலப்பெறும். இவ்வியஷ்டி யுபாஹித சைதன்யம் விசுவனென விளம்பப் பெறுவன். சூக்கும சரீராபிமானத்தை விடாமலே தூல சரீராதிப் பிரவிஷ்டத் தன்மை (நுழைந்த தன்மை) யுண்மையின் என்க. இவற்கு மிவ்வியஷ்டி தூல சரீரமாம்; அன்னவிகாரத் தன்மையான் என்னும் ஏதுவினானே அன்னமய கோசமாம்; நனவெனவும் நவிலப் பெறும்.

அக்காலிவ்விஸ்வ வைசுவாநரர்கள், திக்கு, வாதம், அருக்கன், வருணன், அஸ்வினி குமாரர், என்பவரான் முறையே யேவிய காதாதி யிந்திரியங்களைந்தால் முறையே ஓசை யூறுருவ விரதகந்தங்களும், அக்னி இந்திரன் உபேந்திரன் யமன் பிரஜாபதி என்பவரான் முறையே யேவிய வாக்காதி இந்திரிய பஞ்சகத்தான் முறையே வசனம் ஆதானம் கமனம் விசர்க்கம் ஆனந்

தம் என்பனவும், சந்திரன் பிரமா முகம் சங்கரன் அச்யுதன் என்பவரான் முறையே பேசிய மனம் புத்தி அகங்காரம் சித்தம் என்ப பெரிய உட்பொறி நான் கால் முறையே சங்கற்ப நிச்சய * அகங்கார சைத்தங்களொடு என்னும் இவ்வெல்லாத் தூல விடயங்களை யனுபவிப்பார்கள்; (24) "ஜாக்ரித ஸ்தானம் வெளிப் பிரஞ்ஞன்" என்பதாதி மறையாற் காண்க.

ஈண்டும் இத்தூல வியஷ்டி சமஷ்டிகட்கும் அதனுபஹித விஸ்வ வைஸ்வானரர்கட்கும் வனவிருக்ஷம் போன்றும், அதனவச்சின்ன ஆகாசம் போன்றும், ஜலாசய ஜலம்போன்றும், அதனகத்துற்ற பிரதிபிம்ப ஆகாசம்போன்றும் முன்போல் அபேதமாம். இவ்வண்ணம் பஞ்சீகிருத பஞ்சபூதங்களினின்றும் தூலப் பிரபஞ்ச உற்பத்தியாம்.

இத்தூலசூக்கும காரணப் பிரபஞ்சங்களின் சமஷ்டியும் ஒரு மகாப்பிரபஞ்சமாம்; எங்ஙனம் அவாந்தர வனங்களின் சமஷ்டி யொரு பெருவனமாமோ, எங்ஙனந்தான் அவாந்தர ஜலாசயங்களின் சமஷ்டி யொரு மகாஜலாசயமாமோ, இதனுபஹிதமாய வைஸ்வானராதி ஈஸ்வர பரியந்தமாய சைதன்யமும் அவாந்தரவனவச்சின்ன ஆகாசம் போன்றும், அவாந்தர ஜலாசயகதப் பிரதிபிம்ப ஆகாசம்போன்றும் ஒன்றேயாம். இம்மகாப்பிரபஞ்ச அதனுபஹித சைதன்யங்களோடு தப்தாய பிண்டம்போலப் பகுக்கப்படாததாய அனுபஹித சைதன்யம் (25) "துணிவாய் இவ்வெல்லாம் பிரமமே" என்னும் மெய்ம்மொழிக்கு வாச்சியமாம், பகுக்கப

* அகங்கார விஷய கருவம், சித்தவிஷய ஸ்மரணம்.

(24) மாண்டூக்கிய வுபநிடதம் 3

(25) சாந்தோக்கிய உபநிடதம் - 3-14-1

பெற்றதாய் இலக்கியமாம். இன்னணம் வஸ்துவின் கண் அவஸ்துவின் ஆரோபமாய அத்தியாரோபம் சாமானியமாய்க் காட்டப்பட்டது.

இஞ்ஞான்று பிரத்தியக்கான்மாவின் கண் இதை இதை இவர் இவர் ஆரோபிக்கின்றார் என்று விசேஷ மாய்க்கூறப்பெறும். அதிப்பிராகிருதர்களோ (26) "ஆன்மாவுராகும் மைந்தன்" என்பதாதி சுருதியாலும், தன் பாற்போற் புத்திரன்பாலும் பிரியங் காண்டலினாலும், மைந்தன் புஷ்டனாயினும் நஷ்டனாயினும் யானே புஷ்டனும் நஷ்டனும் என்பதாதி யனுபவத்தாலும் மைந்தன் ஆன்மாவென வழங்குகின்றனர்.

சார்வாகரோ:—(27) "அவ்விப்புருடன் அன்னரசமயன்" என்பதாதி சுருதியினாலும், எரிபற்றிய இல்லத்தினின்றும் தன் சுதனைவிட்டேனும் தனது வெளிவருகை காணலாலும், "பருத்தேன் இளைத்தேன்" என்பதாதி யனுபவத்தாலும் தூலவாகம் (சரீரம்) ஆன்மாவெனச் சொல்லாநிற்பர்.

வேறு சார்வாகர்:—(28) "அப் பிராணன்கள் (அவ்விந்திரியங்கள்) பிதாவாய பிரஜாபதியை யடைந்து கூறின" என்பதாதி சுருதியினாலும், பொறிகளின்றேற் சரீர சலன மின்மையினாலும், "குருடன் யான் செவிடன் யான்" என்பதாதி யனுபவத்தாலும் இந்திரியங்கள் ஆன்மாவென இயம்புவர்.

வேறு சார்வாகர்:— (29) "வேறு உள்ளான்மாப் பிராணமயன்" என்பதாதி சுருதியினாலும், பிராணனின்

(26) கௌஷீதகீ பிராஹ்மணோப நிடதம் - 2-11.
(27) தைத்திரீயோப நிடதம் - 2-1-1.
(28) சாந்தோக்யோப நிடதம் - 5-1-7.
(29) தைத்திரீயோப நிடதம் - 2-2-1.

றிப் பொறியாதிகளின் சலனமேலாமையினானும், "யானயிலும் வேட்கையன் யான்றாக வேட்கையன்" என்பதாதி யனுபவத்தானும் பிராணனை ஆன்மாவெனப் பேசாநிற்பர்.

வேறு சார்வாகரோ:—(30) "வேறு உள்ளான்மா மனோமயன்" என்பதாதி சுருதியினானும், மனந்துயிலிற் பிராணாதியபாவத்தானும் "யான் சங்கற்பவான், யான் விகற்பவான்" என்பதாதி யனுபவத்தானும், மனம் ஆன்மாவென மலையாநிற்பர்.

பௌத்தரோ:—(31) "வேறு உள்ளான்மா விஞ்ஞானமயன்" என்னுஞ் சுருதியினானும், கருத்தாவின்றேற் கரணத்திற் காற்றலின்மையினானும், "யான் கர்த்தா யான் போக்தா" என்பதாதி யனுபவத்தானும் புத்தி யான்மாவெனப் புகலாநிற்பர்.

பிரபாகர தார்க்கிகரோ:—(32) "வேறு உள்ளான்மா ஆனந்தமயன்" என்பதாதி சுருதியினானும், புத்தியாதிகட்கு அஞ்ஞானத்தின்கண் ஒடுக்கங் காண்டலினானும், "யானறியேன், யானஞ்ஞானி" என்பதாதி யனுபவத்தானும் அஞ்ஞானமே ஆன்மாவென அறையாநிற்பர்.

பாட்டரோ:—(33) "பிரஞ்ஞானகனனே யானந்தமயன்" என்பதாதி சுருதியினானும், துயிலிற் பிரகாச அப்பிரகாச மிருத்தலினானும், "என்னை யானறியேன்" என்பதாதி யனுபவத்தானும், அஞ்ஞானோபஹிதசைதன்யமே ஆன்மாவென அறையாநிற்பர்.

(30) தைத்திரீயோபநிடதம் - 2-3-1.
(31) தைத்திரீயோபநிடதம் - 2-4-1.
(32) தைத்திரீயோபநிடதம் - 2-5-1.
(33) மாண்டூக்ய உபநிடதம் - 5.

வேறு பௌத்தர்:—(34) "இது முன் அசத்தாகவே யிருந்தது" என்பதாதி சுருதியினாலும், துயிலில் மனவையும் இன்மையினாலும், "யானுயிலின்கண் ணிருந்தேனில்லை" என எழுந்தானுக்கு இயற்கை ஆராய்ச்சி விஷய அனுபவமிருத்தலினாலும், சூனியம் ஆன்மாவெனச் சொல்லாநிற்பர்.

இப் புத்திராதிகட்கு அனான்மத்வ மியம்பப் பெறும்.

இவ் வதிப்பிராகிருதாதி வாதியர் கூறிய சுருதி யுக்தி யனுபவ ஆபாசங்களில் முன் முன் மொழிந்த சுருதி யுக்தி யனுபவ ஆபாசங்கட்குப் பிற பிற சுருதி யுக்தி யனுபவ ஆபாசங்களான் ஆன்மத் தன்மையைப் பாதங் காண்டலின் மைந்தராதியாக அனான்மத்தன்மை வெட்டவெளியாம்; மேலும் "பிரத்தியகு, அதூலம், அசக்ஷு, அப்பிராணன், அமனம், அகர்த்தா, சைதன்யம், சின்மாத்திரம், சத்து" என்பதாதி பிரபல சுருதி விரோதத்தானும், இப்புத்திரன் முதற் சூனியமீறாய சடத்திற்குஞ் சைதன்ய விடயத்தன்மையானே கடாதி போன்று அநித்தியத்தன்மை யுண்மையானும் யான் பிரமமென்னும் அறிஞரனுபவப் பிராபல்லியத்தானும், அவ்வச் சுருதி யுக்தி யனுபவ ஆபாசங்கட்குப் பாதிதத்தன்மை யுண்மையானும், புத்திரன் முதற் சூனியமீறாய யாவும் அனான்மாவே யாம். ஆகையினு லவையனைத்தை விளக்கும் நித்திய சுத்த புத்த முத்த சத்திய இயல்பினதாய பிரத்தியக்குச் சைதன்யமே ஆன்மவஸ்து வென வேதாந்த சித்தாந்த அனுபவமாம். இவ்வண்ணம் அத்தியாரோபம் இயம்பப் பெற்றது.

அத்தியாரோபப் பிரகரணம்

முற்றிற்று

(34) சாந்தோக்யோபநிடதம் - 6-2-1.

3-வது அபவாதப் பிரகரணம்.

அபவாதமென்பது இரச்சு விவர்த்தமாய சர்ப்பத்திற்கு இரச்சுமாத்திரத்தன்மை போல், வஸ்து விவர்த்தமாய் அவஸ்துவாய அஞ்ஞானாதிப் பிரபஞ்சத்திற்கு வஸ்துமாத்திரத் தன்மையாம். "அரிய வுண்மைய தாகி யபல்தாய், விரிவதைப்புகல் வார்கள் விகாரமே, யரிய வின்மைய தாகி யபலதாய், விரிவதைப் புகல்வார்கள் விவர்த்தமே." என்று அஃதுரையப்பட்டனது. அங்ஙனமன்றே:—இப்போகாயதனமாய (போகத்திற்கிடமாய) சதுர்வித சகல தூலசரீர ஜாதமும், போக்கிய வடிவ அன்னபானாதிகமும், இதனிடமாம் வடிவப் பூவாதி சதுர்த்தச புவனங்களும், இதனிடமாம் வடிவப் பிரஹ்மாண்டமும் என்னும் இவையாவும் இவற்றின் காரணவடிவ பஞ்சீகிருதபூத மாத்திரமாம். இச்சத்தாதி விஷய சகித பஞ்சீகிருத பூதங்களும் சூக்ஷ்ம சரீரஜாத (கூட்ட)மும் என்னுமிவையாவும் இவற்றின் காரணவடிவ அபஞ்சீகிருதபூத மாத்திரமாம். இசசத்துவாதிகுண சகித அபஞ்சீகிருதங்கள், உற்பத்தி விபரீதக்கிரமமாய் இதன் காரணபூத அஞ்ஞானோபஹித சைதன்ய மாத்திரமாகின்றன. இவ்வஞ்ஞானமும் அஞ்ஞானோபஹித சைதன்யமாய ஈசுவராதிகமும் இதனாதாரபூத அனுபஹித சைதன்யருபமாய துரீயப் பிரஹ்ம மாத்திரமாம்.

இவ்வத்தியாரோப அபவாதங்களால் தத்துவம்பதார்த்த சோதனமும் துணியப்பெற்றதாம். அங்ஙனமன்றோ:—அஞ்ஞானாதி சமஷ்டியும், இதனுபஹிதசர்வஞ்ஞத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்யமும், இதனனுபஹித

மும் என்னும் இம்மூன்றும் தப்தாய பிண்டம்போல் ஒருமையாய் ஒளிர்வதே தத்பத வாச்சியார்த்தமாம்; இவ்வுபாதியுபஹித ஆதாரபூதமாய அனுபஹித சைதன்யம் தத்பத இலக்ஷியார்த்தமாம். அஞ்ஞானாதி வியஷ்டியும், இதனுபஹிதமாய அற்பஞ்ஞத்த தன்மையாதி விசிஷ்ட சைதன்யமும், இதனனுபஹிதமும் என்னுமிம் மூன்றும் தப்தாயபிண்டம்போல ஒருமையாய் ஒளிர்வதே துவம்பத வாச்சியார்த்தமாம்; இவ்வுபாதியுபஹித ஆதாரபூதமாய அனுபஹித பிரத்தியக்ஆனந்த ரூபமாய துரீய சைதன்யம் துவம்பத இலக்ஷியார்த்தமாம்.

அபவாதப் பிரகரணம்

முற்றிற்று.

4 - வது மகாவாக்கியப் பிரகரணம்.

இனி மகாவாக்கியப்பொருள் வருணிக்கப்படும்:— இத்தத்துவமசி வாக்கியம் சம்பந்தத்திரயத்தால் அகண்டார்த்த போதகமாம். சம்பந்தத்திரயமென்பது பதங்கட்குச் சாமாநாதிகரண்யமும், பதார்த்தங்கட்கு விசேஷண விசேஷ்யபாவமும், பிரத்தியகாத்ம லக்ஷணை (லக்ஷா)ங்கட்கு லக்ஷியலக்ஷண பாவமுமெனவாம். “சாமாநாதிகரண்யம், விசேஷண விசேஷ்யதை, இலக்ஷிய இலக்ஷணசம்பந்தம் என்னுமிம்மூன்றும் பதார்த்தப் பிரத்தியக்காத்மாக்கட்கும் (பதார்த்தங்கட்கும் பிரத்தியகாத்மாவிற்கும் என்றேனும், பதத்திற்கும் அர்த்தத்திற்கும் பிரத்தியகாத்மாவிற்குமென்றேனுங் கொள்க)” என்று அஃதறையப்பட்டுளது.

சாமானாதிகரண்யசம்பந்தமாண்டெங்ஙனம்:-"சோயந் தேவதத்தஃ (அந்தத் தேவதத்தனே இந்தத் தேவதத்தன்)" என்னுமிவ்வாக்கியத்தின் கண் அக்கால விசிஷ்ட தேவதத்தவாசக "ஸ" (அந்தத் தேவதத்தன்) சப்தத்திற்கும், இக்கால விசிஷ்ட தேவதத்தவாசக "அயம்" (இந்தத் தேவதத்தன்) சப்தத்திற்கும், ஒரு பிண்டத்திற் றாற்பரியசம்பந்தமாம்; அங்ஙனம் ஈண்டு "தத்துவமஸி" என்னும் வாக்கியத்திலும் பரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்யவாசக தற்பதத்திற்கும், அபரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்யவாசக துவம்பதத்திற்கும் ஒரு சைதன்னியத்தின்கண் தாற்பரிய சம்பந்தமாம்.

விசேஷண விசேஷ்யபாவ சம்பந்தமோ:—எங்ஙனம் அவ்வாக்கியத்தின் கண்ணேயே "ஸ" சப்தார்த்தமாய அக்கால விசிஷ்ட தேவதத்தனுக்கும், "அயம்" சப்தார்த்தமாய இக்கால விசிஷ்ட தேவதத்தனுக்கும் பரஸ்பரம் பேத நீக்கத்தானே விசேஷண விசேஷ்ய பாவமாமோ, அங்ஙனமே இவ்வாக்கியத்தின் கண்ணும் தற்பதார்த்த பரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்யத்திற்கும் துவம்பதார்த்த அபரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்யத்திற்கும் பாஸ்பரம் பேதநீக்கத்தானே விசேஷண விசேஷ்ய பாவமாம்.

லக்ஷிய லக்ஷண சம்பந்தமோ:—எங்ஙனம் ஆண்டே "ஸ" சப்த "அயம்" சப்தங்கட்கேனும் அதனர்த்தங்கட்கேனும் விருத்த அக்கால இக்கால விசிஷ்டத் தன்மையின் பரித்தியாகத்தானே அவிருத்த தேவதத்தனோடு கூட லக்ஷிய லக்ஷணபாவமாமோ, அங்ஙனமிவ்வாக்கியத்தின் கண்ணும் தத்துவம் பதங்கட்கேனும் அதனர்த்தங்கட்கேனும் விருத்த பரோ

க்ஷத்வ அபரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்டத்தன்மைப் பரித்தியாகத்தானே அவிருத்த சைதன்யத்தோடுகூட லக்ஷிய லக்ஷணமாவமாம். இம்மேத பாகலக்ஷணை எனப் பகரப்பெறும்.

இவ்வாக்கியத்தின் கண் "நீலம் உற்பலம்" என்னும் வாக்கியம்போல் வாக்கியார்த்தம் பொருந்தமின்றும்; ஆண்டு நீல பதார்த்தமாய நீலகுணத்தின் உற்பல பதார்த்தமாய உற்பல திரவியத்தின் வெண்மைப் படாதி பேத நீக்கத்தானே அன்னியோன்னிய விசேஷணவிசேஷ்யபாவ சம்சர்க்கத்திற்குமேனும், அன்யதா விசிஷ்டத்திற்கும் அன்யதாத்திற்குமேனும், அதனைக்கியதிற்குமேனும், வாக்கியார்த்தத்வ அங்கீகாரத்தின் கண் வேறுபிரமாண விரோதமின்மையின் அவ்வாக்கியார்த்தம் பொருந்துகின்றது. ஈண்டோ தத்பதார்த்த பரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்யத்தின் துவம்பதார்த்த அபரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்யத்தின் பரஸ்பர பேத நீக்கத்தானே விசேஷண விசேஷ்யபாவ சம்சர்கத்திற்கும், அன்யதா விசிஷ்டத்திற்கும் அன்யதாத்திற்கும், அதனைக்கியத்திறகும் வாகயார்த்தத்வ அங்கிகாரத்தின் கண் காட்சியாதிப் பிரமாண விரோதத்தான் வாக்கியார்த்தம பொருந்துகின்ற தின்றும். (35) விகலசம் சர்க்கமேனும் விசிட்டமேனு மீண்டுச், சகிதருவாககியார்த்தஞ் சம்மதமன்றதாகுங், தகுமகண் டைகமாகத் தரிரசத் தன்மையானே, மிகுதரு வாக்கியார்த்தம் விதுஷரி னுடன் படாரோ." என்று அம்தறை பப்பட்டுளது.

(35) வாக்கிய விருத்தி—38

ஈண்டு "கங்கையின் கண்ணிடைச்சேரி யிருக்கின்றது" என்னும் வாக்கியம்போல் விட்ட இலக்கணையும் பொருந்தாமின்றாம். ஆண்டு, கங்கை யிடைச்சேரிகளின் ஆதார ஆதேய பாவ வடிவ வாக்கியார்த்தம் முற்றினும் மாறுகின்றமையின், வாக்கியார்த்தத்தை முற்றிலும் விடுத்து அதன் சம்பந்தி தீர இலக்கணைக்குப் பொருத்த மிருத்தலின் விட்ட இலக்கணை பொருத்தமாம். ஈண்டோ பரோக்ஷ அபரோக்ஷ சைதன்ய ஏகத்வ வடிவ வாக்கியார்த்தத்தின் பாகமாத்திரத்திற் பகை யிருத்தலின் பாகாந்தரத்தையும் விடுத்து அன்னிய இலக்கணைக்குப் பொருத்தமின்மையின் விட்ட இலக்கணை பொருத்த மின்றாம். கங்கை யென்னும்பதந் தற்பொருள் விடலாற் றீரபதார்த்தத்தை யெங்ஙனங் குறிப்பிக்கின்றதோ, அங்ஙனம் தற்பதமேனுந் த்வம்பதமேனுந் தற்பொருணீக்கத்தானே த்வம்பதப்பொருளையேனும் தற்பதப் பொருளையேனும் குறிப்பிக்கலாம். ஆதலின், யாங்ஙனம் விட்ட இலக்கணை பொருத்த மினதெனப் புகலற்க; ஆண்டுத் தீரபதங் கேட்கப்படாமையின் அதன் பொருட் டோற்றுக்கால் இலக்கணையான் அதன் றோற்ற விழை விருப்பினும், தத்துவம் பதங்கள் கேட்கப்படுதலின் அதன பொருட் டோற்றமாங்கால், இலக்கணையான் மீண்டன்யதரபதத்தா லன்யதர பதப்பொருட் டோற்றவிழை வின்மையினென்க.

ஈண்டு "சிவப்புச் செல்கின்றது" என்னும் வாக்கியம்போல் விடாத இலக்கணையு மியையாதாம். ஆண்டு சிவப்புக்குணச் செல்லல்வடிவ வாக்கியார்த்தம் முரண்படுதலின் அதனை விடாமல் அதற்குப் பற்றுக்கோடாய பரியாதி யிலக்கணையான அதன் முரண்படல் நீக்கமேலலின் விடாத விலக்கணை யியையு மெனக் காண்க.

ஈண்டோ பரோக்ஷத்வ அபரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்ய ஏகத்வ வாக்கியார்த்தம் முரண்படுதலின் அதனை விடாமல் அதன் சம்பந்தியாய யாதாமோர் பொருள் குறிப்பிக்கப்படினும் அதன் முரண்படல் நீக்க மேலாதொழிதலின் விடாத விலக்கணை இயையாதென்பதாம். தற்பதமேனுந் துவம்பதமேனுந் தம்பொருட் பகையங்கிசந் தணத்தலான் அயலங்கிசத்தோடுற்ற துவம்பதப் பொருளையேனும் தற்பதப்பொருளையேனும் குறிப்பிக்கலா; ஆதலின் யாங்ஙனம் அயலாற்றல் பாக விலக்கணையி னுடன்பாடாமெனப் பகர்க; ஒரு பதத்தால் தற்பொருளங்கிச வயற்பதப் பொருளிரண்டின் இலக்கணை யியையாததானும், அயற்பதத்தால் அதன் பொருட்டோற்றமாங்கால் இலக்கணையான் மீண்டதனைக் கூற்ற விழைவின்மையி னானு மென்க.

ஆகையின் முன் எங்ஙனம் "சோயம் தேவதத்தஃ" எனனும் வாக்கியமேனும் அதன் பொருளேனும் அக்கால இக்கால விசிஷ்ட தேவதத்த வடிவ வாக்கியார்த்தத்திற்கு அங்கிசத்தில் முரணிருத்தலின் முரணாய அக்கால இக்கால விசிஷ்டாங்கிசத்தைத் தணந்து முரணிலதாய தேவதத்தாங்கிச மாத்திரத்தைக் குறிப்பிக்கின்றதோ, அங்ஙனம் "தத்துவமசி" என்னும் வாக்கியமேனும் அதன் பொருளேனும் பரோக்ஷத்வ அபரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்ய ஏகத்வவடிவ வாக்கியார்த்தத்திற்கு அங்கிசத்தில் முரணிருத்தலின் முரணாய பரோக்ஷத்வ அபரோக்ஷத்வ விசிஷ்டாங்கிசத்தை விடுத்து முரணிலதாய அகண்ட சைதன்ய மாத்திரத்தைக் குறிப்பிக்கின்றதென் றுணர்க.

மகா வாக்கியார்த்தப் பிரகரணம்

முற்றிற்று.

5. அனுபவ வாக்கியார்த்தப் பிரகரணம்.

இனி, பின்னொன்று "அஹம்பிரஹ்மாஸ்மி" (யான் பிரஹ்மமா யிருக்கின்றேன்) என்னும் அனுபவவாக்கியார்த்தம் வருணிக்கப்படும். இன்னணம் ஆசிரியரால் அத்தியாரோப அபவாத வாயிலாய்த் தத்துவம் பதார்த்தங்கள் சோதிப்பிக்கப்பட்டு வாக்கியத்தான் அகண்டார்த்த மறியப்படுழி அதிகாரிக்கு "யான் நித்திய சுத்த புத்த முக்த சத்திய சுபாவ பரமானந்த அனந்த அத்வயப் பிரஹ்மமா யிருக்கின்றேன்" என்னும் அகண்டாகார வடிவ சித்தவிருத்தி யுற்பன்னமாம். அதுவும் சிற்பிரதி பிம்பத்தோ டுற்றதாய்ப் பிரத்தியக கபின்ன பரப்பிரஹ்மத்தை விஷயஞ்செய்து அதன்கணுற்ற அஞ்ஞானத்தையே பாதிக்கின்றது; அக்காற் படத்தின் காரண தந்து தாகமாங்காற் படதாகமாவதொப்ப அகிலகாரண அஞ்ஞான மழியுங்கால் அதன்காரிய மியாவுமழிதலின் அதனுள்ளடங்கிய அகண்டாகாரவடிவ சித்தவிருத்தி யும் பாதிக்கப்படும். ஆண்டுப் பிரதிபிம்பித சைதன்யமும், விளக்கொளி இரவி யொளிவிளக்க ஆற்றலற்றதாய் அதனுட் குன்றியதேபோல், தானே யொளிர்வதான பிரத்தியக்கபின்ன பரப்பிரஹ்மத்தை யொளிர்விக்கும் யோக்யதையற்றதாய் அதனுட் குன்றியதாய்த் தனக்குபாதிபூதமா யிராநின்ற அகண்ட விருத்திபாதித மாதலின் ஆடியின்றுயின் ஆனனப் பிரதிபிம்பம் ஆனனமாத்திரம் ஆவதேபோல் பிரத்தியக் கபின்னப் பரப் பிரஹ்மமாத்திரம் ஆமென் றறிக.

இன்னணமாகவே, †'விருத்தி வியாப்யத்வ அங்கீகாரத்தானும்,' ‡ பலவியாப்யத்வப் பிரதிஷேதப்பிரதிபாதனத்தானும், (36) "மனத்தானே காணத்தக்கது" (37) "எதுமனத்தான் மனனிக்கப்படாதோ" என்னு மிச்சுருதிகட் கவிரோதமாம்.

(38) "துரியநற்பொருடன்னைப் பலத்திறுற் சுட்டொணாவென், றரிய நூல்புக லரிய றோதின ரன்பினுனே" என்றும்,

"சேதனத்தின், மெத்து பேதமை மாய்ந்திடப் புத்திவிருத்தி வேண்டும்" என்றும்,

"சொயமிலங்குரு வாதலிற் றன்னுற சித்தின் போலி, பயனுறாது" என்றும்

அஃதறையப்பட்டுள்ளது.

ஜடபதார்த்த ஆகாரவ்ருத்திவசித்தத விருத்திக்குச சிறப்புளது. அங்ஙன மன்றே:—"இதுகடம்" என்னும் கடாகாரவ்ருத்தி சித்தவிருத்தி அறியப்படாத கடத்தை விஷயஞ் செய்து அதன்கண்ணுள்ள அஞ்ஞானத்தை நீக்கும் வாயிலாய்த் தன்பாலுள்ள சிதாபாசனுற் சடமாய கடத்தையும் விளக்குகின்றது.

(39) "புத்தி யுட்செறி போலியு மோர்குடம் புகுந்து, மத்திலுட்புத்தி யாலறியாமை யழிந்தபோ

† விருத்தி வியாப்யத்வம்=கேவல விருத்திக்கு விஷயமாந் தன்மை.

‡ பல வியாப்யத்வம்—ஆபாசனோடு கூடிய விருத்திக்கு விஷயமாந் தன்மை.

(36) பிருஹதாரண்யகோபநிஷத் - 4-4-19.

(37) கேனோப நிஷத - 1-6.

(38) ஸ்ரீபஞ்சதசி - 7-57-58-59.

(39) ஸ்ரீபஞ்சதசி - 7 - 58.

குஞ், சித்தின் போலியினாற்குடந் தோன்றாறும்" என்று அஃதறையப்பட்டுள்ளது.

விளக்கொளிக்கூட்டம் இருட்கணுற்ற கடபடாதிகளை விஷயஞ் செய்து அதன் மாட்டுற்ற இருளைப்போக்கும் வாயிலாய்த் தன்னொளியால் அதனையும் விளக்குகின்றது எங்ஙனமோ அங்ஙனமென்றுணர்க.

அனுபவ வாக்கியார்த்தப் பிரகரணம்

முற்றிற்று.

6. சிரவணாதிப் பிரகரணம்.

இத்தகைய தன்வடிவ சைதன்ய சாக்ஷாத்காரபரியந்தம் சிரவண மனன நிதித்தியாசன சமாதியனுஷ்டானத்தின் அபேக்ஷையிருத்தலின் அவையுங் காண்பிக்கப்படுகின்றன:—

சிரவணமென்பது சட்வித லிங்கங்களால் அசேஷவேதாந்தங்கட்கு அத்துவிதீய வத்துவின்கண் தாற்பரிய நிச்சயமாம். இலிங்கங்களாவன:—உபக்கிரமம், உபசம்மாரம், அப்யாசம், அபூர்வதை, பலம், அர்த்தவாதம், உபபத்தி யெனப் பெயருற்றனவாம். பிரகரணத்தின் கண் முதலிலும் கடையிலும் பிரகரணத்திற் பிரதிபாதிக்கப்பெறும் அருத்தத்தின் உபபாதனம் உபக்கிரம உபசம்மாரங்களாம். எங்ஙனம்:— சாந்தோக்கியத்தின் ஆறாவதத்தியாயத்தில் "(40) ஒன்றே அத்துவிதீயம்" என்று முதலினும், (41) "இதன்

(40) சாந்தோக்கியம் 6-2-1

(41) சாந்தோக்கியம் 6-8-7.

வடிவ மிவ்வியாவும்" என்று கடையிலும், பிரகரணப் பிரதிபாத்தியமாய அத்துவிதீய வத்துவின் பிரதிபாதன மாமோ. பிரகரண மத்தியிலடிக்கடி பிரகரணப் பிரதிபாத்தியவத்துவின் பிரதிபாதன மப்பியாசமாம்; எங்ஙனம்:—சாந்தோக்கியத்தின் கண்ணேயே மத்தியில் (42) "தத்துவமசி" என்று ஒன்பது முறை அத்துவிதீய வத்துவிற் பிரதிபாதனமாமோ.

பிரகரணப் பிரதிபாத்யமாய அத்துவிதீய வத்துவின் வேறு பிரமாணத்திற்கு விஷயமாகாமை அபூர்வதையாம். எங்ஙனம்:—சாந்தோக்கியத்தின் கண்ணேயே அத்துவிதீயவத்துவின் வேறு பிரமாணத்திற்கு விஷயமாகாமையாமோ. (உபநிஷத் மாத்திர விஷயத்வமெனவறிக). பலமோ பிரகரணப் பிரதிபாத்தியமாய ஆத்மஞானத்திற்கேனும் (43) அதனனுட்டானத்திற்கேனும், ஆண்டாண்டு கேட்கப்பெறும் பிரயோஜனமாம்; எங்ஙனம்:—சாந்தோக்கியத்தில் (44) "ஆசிரியவானாய புருடனறிவன் அவனுக்கு (அச்சீவன் முத்தனுக்கு) அவ்வளவே தாமதம் எவ்வளவு பிராரப்தம் விடவில்லையோ, பின் விதேக முத்தியை யடைவன்" என்று அத்துவிதீய வத்து ஞானத்திற்கு அதனடைவு பிரயோசன மெனக்கேட்கப் பெறுமோ. ஆண்டாண்டுப் பிரகரணப் பிரதிபாத்தியத்தின் புகழ்ச்சி யருத்தவாதமாம். எங்ஙனம்:—சாந்தோககியத்தின் கண்ணேயே " (45) அப்பொருளை வினவினேனுகின்றாய் எதனால்

(42) சாந்தோக்கியம்-6-8-7,

(43) அதனனுட்டானம்-ஞானானுகூல சிரவணாதி யனுட்டானம்.

(44) சாந்தோக்கியம் 6-14-2.

(45) சாந்தோக்கியம் 6-1-3

கேளாதது கேட்கப்பெறுமோ, நினையாதது நினைக்கப் பெறுமோ, அறியாதது அறியப்பெறுமோ" என்று அத்துவிதீயவத்துப் புகழ்ச்சியாமோ. பிரகரணப் பிரதிபாத்திய அருத்தாராதனத்தில் ஆண்டாண்டு கேட்கப் பெறும் யுக்தி உபபத்தியாம். எங்ஙனம்:—சாந்தோக்கியத்தில் "(46)எங்ஙனம் சௌமியனே! ஒருமட்பிண்டவுணர்வால் காரியம் யாவும் மண்மயம் என அறியப் பெற்றதாம்; காரியமாயது வாக்கினாலாரம்பிக்கப்பெற்ற பெயர்மாத்திரத்துற்றது, மண்ணென்பதே யுண்மையாம்" என்பதாதியில் அத்துவிதீயவத்து சாதனமாய விகாரத்தின் வாக்காற்றொடங்கன்மாத்திரத்தன்மையில் யுக்தி கேட்கப்பெறுகின்றதாமோ.

மனனமோ, வேதாந்த அனுகுண (சாதக) மாய யுக்திகளால், கேட்கப்பட்ட அத்துவிதீயவத்துவின் இடைவிடாது தொடர்ந்து சிந்தித்தலாம.

விஜாதீயமாய காயாதி விருத்தியின்றி அத்துவிதீய வஸ்து சஜாதீய விருத்திப் பிரவாகம் நிதித்தியாசனமாம்.

சமாதி, சவிகற்பகமும் நிர்விகற்பகமுமென இருவிதமாம். அவற்றுள் சவிகற்பகமென்பது ஞாதுரு ஞானாதிவிகற்ப லயாபேக்ஷையின்றி அத்துவிதீயவத்துவின்கண் அவ்வாகார வடிவமாயசித்தவிருத்தியின் நிலைபேறும். அக்கால் மண்மயகஜாதி புலப்படினும் மண்ணொளிர்வதொப்பத் துவைதம பானமாயினும் அத்துவிதவஸ்துவிளங்கும். (47)"திருசி ஸ்வரூபமாய ஜடம்,

(46) சாந்தோக்கியம்-௬-1-4.

(47) உபதேச சகஸ்ரீ திருசி ஸ்வரூப பரமார்த்த தரிசனப் பிரகரணம்.

கக‍ஸ்ருபமாயதூஉம், பரமாயதூஉம், சக்ருத்விபாத வாயதூஉம், (ஒரு தன்மையானே விளங்குவதாயதூஉம்), அஜமாயதூஉம், ஏகமாய்தூஉம், அலேபகமாயதூஉம், சர்வகதமாயதூஉம், அத்வயமாயதூஉம் ஆய ஏதத‍க்ஷரம் அதேத சததம் யானாகின்றேன் விமுக்தனேம்" என்று அதனையப் பெற்றுளது.

நிர்விகற்பகமோ ஞாதுருஞானதி விகற்ப லயாபே க்ஷையொன்றி அத்துவிதிய வத்துவின் கண் அவ்வா காரவடிவமாய சித்தவிருத்தியின் மிகுதியாய ஒருமைப் பாட்டானே நிலைபெறும் (விஸ்பஷ்டமாய் விளங்காமை யின் என்பது கருத்தாம்). அக்காலோ ஜலாகாரவடி வுற்ற லவணம் மொளிராமல் ஜலமாத்திரமா யொளிரா வதேபோல் அத்துவிதீய வத்துவாகார வடிவுற்ற சித்த விருத்தி யொளிராமல் அத்துவிதிய வத்துமாத்திரம் ஒளிரா நிற்கும். அதனானே இதறகுந் துயிற்கும் அபேத சங்கை யுண்டாகா. என்னை? இருபாலும் விருத்தி புலப் படாமை சமானமாயினும் அதன் உண்மை இன்மை மாத்திரத்தானே இவற்றிற்கு † வேற்றுமை புலப்படு தலி னென்க.

இதனங்கங்களாவன: இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாஹாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி யென்பனவாம். அவற்றுள்,

கொல்லாமை, பொய்யாமை, கள்ளாமை, பிறர்மனை நயவாமை, ஏலாமை, என்பன இயமங்களாம்.

தூய்மை, மகிழ்வு, தவம், வேதநூல் பயிறல், பத் தியா லீசற்போற்றல் என்பன நியமங்களாம்.

† துயிலின்கண் அவித்தியாவிர்த்தியின் உண்மையுள தெனினும் அந்தக்கரண விர்த்தியின்மையின், வேறுபாடுள தென அறிக.

கரசரணாதிவைப்புச் சிறப்பிலக்கண முற்ற பதுமம் சுவத்திகம் முதலன ஆசனங்களாம்.

இரேசக பூரக கும்பக இலக்கண உயிர்மீட்சியுபாயங்கள் பிராணாயாமங்களாம்.

தத்தம் விடயங்களினின்றும் பொறிகளின் மீட்சியே பிரத்தியாகாரமாம்.

அத்துவிதீய வத்துவின்கண் ணந்தரிந்திரியத்தை நிறுவுதலே தாரணையாம்.

அகண்டத்துவிதீய வத்துவின்கண் சிதைந்து சிதைந்து உண்டாம் அந்தரிந்திரிய விருத்திப் பிரவாஹம் தியானமாம்.

சமாதியோ சாற்றிய சவிகற்பகமேயாம்.

இவ்வண்ணம் இதனங்கியாய நிர்விகற்பகத்திற்கு இலய விக்ஷேப கஷாய இரசாஸ்வாத வடிவ நான்கு விக்கினங்கள் உண்டாகின்றன.

இலயமென்பது அகண்ட வத்துவைப் பற்றுமற் சித்த விருத்தியினித்திரையாம்.

அகண்ட வத்துவைப் பற்றுமற் சித்த விருத்திக்கயற் பற்றுக்கோடு விக்ஷேபமாம்.

இலய விக்ஷேபமின்றேனும் இராகாதி வாதனையான் மங்கிய தன்மைபானே சித்த விருத்தியின் அகண்ட வத்துப் பற்றின்மை கஷாயமாம்.

அகண்ட வஸ்துவின் பற்றின்றியும் சித்தவிருத்தியின் சவிகற்பகானந்தச் சுவைப்பு இரசாஸ்வாதமாம்: அல்லது சமாதியாரம்ப சமயத்தே சவிகற்பகானந்தச் சுவைப்பு இரசாஸ்வாதமாம்.

இந்நான்கு விக்கினமும் நீங்கிய சித்தமானது காற்றற்ற விளக்கொப்பச் சலனமற்றதாய்ச் சதகண்டவைசதன்ய மாத்திரமா யெப்பொழுது நிலைபெறுமோ அப்பொழுது நிர்விகற்பக சமாதியென நிகழ்த்தப்பெறும். (48) "இலயத்தினின்றுஞ் சித்தத்தை தெளிவிக்க, மீண்டும் விக்ஷேபத்தைக் கெடுக்க, இரண்டினின்றும் நீங்கிச் சமத்தன்மையை படையாத சித்தம் கஷாயத்தோடு கூடியதென அறிக; சமாமடைந்த சித்தத்தைச் சலிப்பியா தொழிக; சுகத்தைச் சுவைத்த லொழிக; ஆண்டுப் பிரஞ்ஞையினால் நிராசையுடையனாய் ஆகுக;" என்றும். (49) "காற்றற்றதலத்தில் வைத்த தீபம் எங்ஙனம் அசைகின்றதின்றோ அஃது உபமையாக ஸ்மரிக்கப்பட்டுளது" என்றும் அஃதறையப்பட்டுளது.

சிரவணாதிப் பிரகரணம்
முற்றிற்று.

7. ஜீவன் முக்தப் பிரகரணம்.

இனிச் சீவன்முக்த னிலக்கண மியம்பப்பெறும்:—ஜீவன் முக்தனென்பவன், தன்வடிவ அகண்டப் பிரஹ்மஞானத்தால் அதனஞ்ஞான பாதனவாயிலாய்த் தன்வடிவ அகண்டப் பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரமாங்கால் அஞ்ஞானம் அதன்காரியமாய சஞ்சித கர்மசம்சய விபாயயாதிகட்கும் பாதிதத்தன்மை புண்மையின் அகிலபந்தரகித பிரஹ்ம நிஷ்டனும்;(50) "இருதயக்கிரந்தி பேதிக்

(48) கௌடபாதகாரிகை-அத்வைதப் பிரகரணம் 44.
(49) பகவற்கீதை-6-19.
(50) முண்டகோப நிஷத்-2-2-9.

கப் பெறுகின்றது; சகல ஐயங்களுஞ் சேதிக்கப்பெறு கின்றன; இந்த ஞானியினது கன்மங்களோ நசிக்கின் றன; அந்தப் பராவரப் பிரஹ்மத்தைச் சாக்ஷாத் கரித்த அக்கால்" என்பதாதி சுருதி யுண்மையி னென் றுணர்க.

இவன் சமாதியினின்றும் வெளிப்பட் டிருக்குஞ் சமயத்தில் மாமிச சோணித மூத்திர மலாதியின் பாத் திரமாய காத்திரத்தானும், அந்தத் தன்மை மந்தத் தன் மை சமர்த்தத்தன்மை சாமர்த்தியமின்மை முதலியவற் றின் பாத்திரமாய இந்திரியக் கிராம(கூட்ட)த்தானும், பசிதாக சோக மோகாதியின் பாத்திரமாய அந்தக் கர ணத்தானும், முன் முன் வாதனையாற் புரியப்பட்ட கன் மங்களையும், புஜிக்கப்பட்ட ஞானத்தோடு டகையாத பிராரப்த பலன்களையும், கண்டும், பாதிதமாதலி னுண் மையாய்க் கண்டதின்றும். எங்ஙனம்:—இந்திர ஜால மென்னும் ஞானவான், அவ்விந்திரஜாலத்தைக்கண்டும், பரமார்த்தம் (உண்மை) இஃதெனக் கண்டதின்றே. "கட்புல னுற்றவ னாயினும் கட்புல னற்றவன் போன் றே, செவிப்புல னுற்றவனாயினுஞ் செவிப்புலனற்றவன் போன்றே" என்பதாதி சுருதியானுமறிக. (51) "கண் படை யுடையான் கடுப்ப நனவில் யாவன் கண்டிலனும் துவயத்தையே கண்டும், அத்வயத்தன்மையால், அங் ஙனமே ஆற்றியும் யாவன் நிஷ்கிரியனுமாவனே அவன் ஆன்மவித்தாம் அன்னியனன்று என கண்டு நிச்சய மாம்" என்றும் கூறபபட்டுளதெனக்கொள்க, இவ னுக்கு ஞானத்தின் முன்னிருப்பனவேயாய ஆகார

(51) உபதேச சகஸ்ரீ திருசிஸ்வரூப பரமார்த் தரிசனப் பிரகரணம். 13.

விகாராதிகளின் றொடர்புபோன்று சுபவாதனைகளின் றொடர்பே யுண்டாம்; அல்லது சுபாசுபங்களினை உதாசீனத்தன்மையேனு முண்டாம்.

"(52) அத்வைத தத்துவதத்தை யறிந்தவனுக்கு இஷ்டப்படி சஞ்சாரங் கூடுமாயின அசுசிபக்ஷணத்தில் நாய்கட்கும் தத்துவ தரிசிகட்கும் யாதுதான் பேதங் கொல்" என்றும், "(53) பிரஹ்மவின்மையைப்பற்றி அங்ஙன மான்மாவிற்குக் குன்றாத காண்போனுந் தன்மையும் அங்ஙனங் கர்த்தாவலதாந்தன்மையும் அறிவனே அவன் ஆன்மஞ்ஞன் மற்றையனன்றும்" என்னுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அக்கால் அமானித்வாதிகளாய ஞானசாதனங்களும் அத்வேஷ்ட்ருத்வாதிகளாய சற்குணங்களும் அலங்காரம்போற் றொடர்ந்து துலங்கும் (54) "ஆன்மஞான முண்டானவனுக்கு நிச்சயமாய் அத்வேஷ்ட்ருத் வாதிகளாய குணங்கண் முயலின்றியே யுண்டாகின்றன; இவனுக் கவை சாதனவடிவங்களன்றும்" என்றலோதறையப்பட்டுளது.

மிகைபடக்கூறலா லென்பயன்; இவன் றேகபாத்திரமாத்திரைப் பொருட்டாய் இச்சையனிச்சை பரேச்சைகளாற் கிடைக்கப்பெற்றனவாய சுகதுக்க வடிவங்களாய பிராரப்த பலன்களை யனுபவிப்பவனாய் அந்தக்கரண ஆபாசாதிகளை விளக்குபவனாய் அதன் முடிவில் பிரதிபக்கானந்த பரப்பிரஹ்மத்தின்கண் பிராணன் இலயமாங்கால், அஞ்ஞான அதன்காரிய சமஸ்காரங்கட்கும் விநாசமெய்தலின் பரமகைவல்யமாய் ஆனந்

(52) நைஷ்கர்ம்ய சித்தி-4-62.
(53) உபதேச சகஸ்ரீபிரகாசப் பிரகரணம்-13.
(54) நைஷ்கர்ம்ய சித்தி-4-69.

னைதகரசமாய் அகிலபேதத்தோற்ற ரஹிதமாய அகண்டப பிரஹ்மவடிவமாய் நிலைபெறுவன் ; " (55) அவனுடைய பிராணன் கிளம்புகின்றதில்லை".

" (56) ஈண்டேநனைகுறுகின்றனன்" "(57) விமுக்தனாய் விடுபடுகின்றான்" என்பதாதி சுருதியினுணர்க.

ஸ்ரீசதானந்த பரமஹம்ச பரிவ்ராஜக

ஆசிரியாருளிச்செய்த

ஸ்ரீவேதாந்த சாராமிருதம்

முற்றிற்று.

(55) பிருஹதாரண்யகோபநிஷத்-4-4-6.

(56) ஷெ 3-2-11

(57) கடோபநிஷத்-5-1.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீ சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

அத்துவிதரசமஞ்சரி.

இதன்

தமிழ் மூலமும் உரையும்

ஸ்ரீ கோவிலூர் மடாலயம்

ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேசிகர்

பாதசேகரரான

ஸ்ரீ துறவாண்டவர் என்னும்

ஸ்ரீ அருணாசல தேசிகர்

பாதசேகரரான

ஸ்ரீ நித்தியானந்த சுவாமிகள்

அவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

திருக்களராண்டவ ரென்னும்

ஸ்ரீ வீரசேகர ஞானதேசிகர்

பாதசேகரராகிய

ஸ்ரீ சுப்பைய சுவாமிக ளவர்களால்

சென்னை, கோமளேசுவரன்

பேட்டை,

சச்சிதானந்த அச்சியந்திர சாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1913.

Copy-right Registered.

அத்துவிதரச மஞ்சரியின்

பொருளடக்கம்.

1. ஸ்ரீ சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் சரித்திரச் சுருக்கம்.
2. கிரந்த சுலோகம்.
3. தமிழ்ச் செய்யுள்.
4. உரை.

ஸ்ரீசதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் சரித்திரச் சுருக்கம்.

சதாசிவப் பிரஹ்மமென்று பிரசித்திபெற்ற சதாசிவேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் ஒர் அரிய ஜீவன்முக்தர்; தென்னிந்தியாவில் இராஜயோக பரம்பரையிற் கடைசியாகத் தோன்றியவர். கரூர்ப்பட்டணத்தருகில் ஏறக்குறைய 150 வருடங்கட்கு முன்னர் வாசஞ்செய்தவர்; அத்தியயனகாலத்திலேயே மிக நுண்ணிய அறிவுடையவராயிருந்தவர். காவேரி நதி தீரத்துள்ள திருவிசை நல்லூரென்னும் கிராமத்தில் கல்வி பயின்றவர் அபபோது அக்கிராமததில் இராமபத்திரதீக்ஷிதரும், அய்யாவாளென்று பிரசித்திபெற்ற ஸ்ரீவேஙகடேசரும், மகாபாஷ்யம கோபாலகிருஷ்ண சாஸ்திரியாரும் வித்தியார்த்திகளாயிருந்தனர். இயற்கையிலேயே நிரம்ப அறிவாற்றலமைந்துள்ள இவர்களினும் சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் மிகு சூட்சும அறிவுடையவராக விளங்கி வந்தனர். அவா தமது வித்தியா குருவுடன் பல விஷயங்களைக் குறித்து வாதஞ் செய்வதாயிருந்தனர்; அவ்வமயஙகளில் அவர் தமது குருவினும் மேம்பட்ட யுக்தி புத்தியுடையவராக விளஙகினர். அவரது வித்தியாப்பியாச முடியுஙகாலத்தில் அவர் பததினி பருவமடைந்ததாகக் கேள்விப்பட்ட அவரது தாயார் அன்று விசேஷ போஜனம் சமைப்பதாயினர்.

சதாசிவப் பிரஹ்மம் வழக்கம் போல் வீட்டிற்கு வந்த காலததில் போஜனகாலம் மேற்சொன்ன காரணத்தால் தாழ்ததது. தாழ்த்தது கொண்டு அவர் அடியில் வருமாறு யோசிக்கலாயினர்:—

சம்சார முளை கிளம்புவதற்கு முன்னரே போஜனகாலந் தாழ்த்தது; அது முளைத்தாலுண்டாம் துன்பத்திற்கோ அளவு கிடையாததாகும என்றிவ்வாறு தீர்க்காலோசனை செயது சம்

சார துக்கம் மிகப்பொல்லாததென்று அதை விடுத் துடனே ஞானகுருவை யடையப் பிரயாணப்பட்டனர். அன்று முதற் கொண்டு உலகத்திற் சிறிது மின்பமின்றென்று அதனை வெறுத்து உலகிற்றுன்பானுபவிகளாயுள்ள ஜீவர்களுக் கிரக்கங் கொள்வாராயினர். ஜாதி மத வித்தியாசமின்றி ஜீவ கோடிகளைச் சமபாவனையாகப் பாவிப்பதும், யாவர் யாது கொடுப்பினும் அதனை வாங்கி யுண்பதுமா யிருந்தனர். ஒருவரும் அன்னங்கொடாத காலத்தில் வீதியிலெறிந்து கிடக்கும் எச்சிலிலைகளிலுள்ள வற்றை யுண்பர். இவ்வாறொழுகு மிவரைக்கண்ட ஜனங்க ளிவருடைய அதிதீவிர பக்குவத்தை யறியாது இவரைப் பயித்தியம் பிடித்தவரென்று தீர்மானித்திருந்தார்கள். இவர் அதி விரைவாகப் பரமசிவேந்திர சரஸ்வதி யென்னுங் குருவை யடுத்து அவரிடத்து யோகாப்பியாசம் பயிலுவதாயினர்; விரைவாக வித்தையிலும் யோகத்திலும் தேர்ச்சி யடைந்தனர். இக்காலத்திற்றான் அவர் கிரந்தங்களுங் கீர்த்தனங்களும இயற்றியிருத்தல் வேண்டும். இக்கிரந்தங்களுங் கீர்த்தனங்களும் அவருடைய கொள்கை யின்னதென்பதை நன்கு விளக்கும். ஆத்மாநுபவத்தை யடைந்த யோகியின் கீர்த்தியை விளக்கிக் காட்டும் 62 சுலோகங்களடங்கிய ஆத்ம வித்தியாவிலாச மென்னுங் கிரந்தமும் அவற்றுளொன்றாம். இவர் தமது குருவினிடத்து வருபவரை யெல்லாம் பற்பல கேள்விகள் கேட்டு அவமானப்படுத்திக்கொண்டு வருவர்; அவ்வாறு வருங்கால் ஒருகால் குருவானவரிவரை யதற்காக வெகுண்டு எப்போது வாய் மூடுமோவென்று கூறியவளவில், அவர் தமது விவேகமின்மையை யுற்றுநோக்கி, அன்று முதல் மௌன விரத மேற்கொள்பவராய்த் தமது குருவை வணங்கித் தமது குற்றத்தை மன்னிக்கும்படி வேண்டி அவரது உத்தரவு பெற்றுப் பரதேசியாகித் தமது ஜனனப் பிரதேசத்தை விட்டு அமராவதியின் காவேரி நதி தீரத்திற் சஞ்சரிப்பாராயினர். ஆங்கு ஆத்மாநுபவமீக்குறச் சமாதி புரிந்து வருவதும் விஷயமொன்றுமின்றியே உன்மத்தரைப்போற் றிரிபவருமா யிருந்தனர். ஆண்டுள்ள காடுகளிற் சென்று ஜனங்கட்குப்

புலப்படாமல் பல நாள் வெளிவராமல் சமாதி கூடியிருப்பர்; பலகால் நதியின் மணல் மேடுகளில் நிஷ்டையில் கண்டிருப்பர். ஒருகாலவர் அவ்வாறிருக்கும்போது காவேரி நதியிற்றிடீரென்று பெருவெள்ளம் வந்து, அவரையடித்துக்கொண்டுபோய் மணலிற் புதைத்துவிட்டது இதைக்கரையின் மீதிருந்த ஜனங்கள் கண்ணுற்றுத் தமது பூஜ்யரான யோக்கியவாருக்கு அபாயம் வந்துவிட்டதென்று கிலேசப்பட்டு அவரை மீட்கக்கூடாமல் வீட்டிற்குப்போயினா. மூன்று மாத காலங்கழித்த பின்னர் மழைக்கால முடிவாக, நதியில் ஜலம் வடிய, இராஜாங்கவேலையாட்கள் மணலை வாரத் தொடங்கினர். அவர்களுள் ஒருவன் தன் மண்வெட்டியை மணலிற்பாய்ச்சும்போது அது தடைப்பட்டது; அவனதனைப் பிடுங்கிப் பார்க்கும்போது அதில் இரத்தம் பட்டிருப்பதைக்கண்டு யாவரும் பயமும் அதிசயமுங் கொண்டு அவ்விடத்திற் சுற்றிலும் பெரும்பள்ளந் தோண்டினர்; தோண்டியபோது ஆண்டு சதாசிவப்பிரஹ்மேந்திரர் சமாதியிலிருக்கக்கண்டு பயபக்தியுடன் ஆச்சரியமுங்கொண்டு அவரைச்சமாதியினின்றும் பகிர்முகப்படுத்தினர். அவர் துயிலினின்றும் விழித்தவர்போல் எழுந்து தமக்கு யாதொன்றும் நேராதது போலத் தம் வழியே சென்றனர்.

பினனொருகால் கரூரை யடுத்துள்ள ஒரு கிராமத்தில் ஒரு குடியானவன் தன் வயலிலுள்ள நெல்லை யறுத்து நேரமாய்விட்டமையின், அவ்விடத்திலேயே அம்பாரம் போட்டு இரவிற் காவல் வைத்து விட்டுப் போயினன். அன்றிராத்திரி சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரா அவ்வழியேயவர, இரவு மிகவுங் கறுக்கலாக இருந்தமையின், நெல்லம்பாரந் தடுத்தமைபற்றி யிடறி விழுந்து விட்டனர். இதனைக் கண்ணுற்ற காவற்காரர் நெல்லைத் திருடவந்த திருடனென றிவரைக் கருதிதடிகொண்டடிக்கக் கைகளை நோக்கவும் நோக்கிய கைகளிறங்காமல் நின்ற இடத்திலேயே விடியற்கால பரியந்தம நின்று கொண்டிருந்தனர் விடிநத பிறகு யஜமானன் வநதபோது அவனிடத்து வேலையாட்கள் நடநத விருத்தாநதத்தைச சொல்லியபோது சதாசிவப்பிரஹ்மம் அவவிடத்தைத விட்டகன்றனர்; அகன்ற

போது வேலையாட்கள் தமது கைகளைக் கீழே யிறங்கத் துன்பத்
தினின்றும் நீங்கி யுய்ந்தனர்.

மற்றொருகால், இராஜாங்க உத்தியோகஸ்தர்க ளவ்வூர் வந்திறங்கினார்கள். அப்போது தலையாரிகள் சமையலுக்காக அவர்களுக்கு விறகு கொண்டுவரக் காட்டிற்குப் போய் விறகு வெட்டிச் சுமைகளாக்கித் தங்கள் தலைமேற் றூக்கிக்கொண்டு ஒரு சுமை யெடுப்பதற் காளில்லாமையை நோக்குஞ் சமயத்தில், சதாசிவப் பிரஹ்மம் தற்செயலா யவ்வழி போவாராயினார். அவரைத் தலையாரிக ளிழுத்துக்கொண்டு வந்து விறகு சுமையை யவர் தலை மீது வைத்து அவரைத் தம்மோடு கூட யிழுததுப்போயினர். தலையாரிகள் தங்கள் சுமைகளைக்குறித்த விடத்திறபோட்டனர். கடைசியில் சதாசிவப் பிரஹ்மமும் தமது சுமையை யவற்றின் மேல் போட்டனர். அங்ஙனஞ் செயத உடன் அங்கிருந்தவரியாவரும் அதிசயிக்குமாறு அசசுமைகள் தீப்பற்றி யெரிந்தொழிந்தன. இத்தகைய அற்புத மூர்த்தியாய் விளங்கும் இம்மஹா சித்தபுருஷரைச் சாதாரணஜனங்கள் பயித்தியக்காரரென்று மதித்திருந்தனர். சிறு பிள்ளைகள் அவரைப் பரிகாசஞ் செய்வதும் அவரைச்சுற்றி நின்று ஆடுவதும் பாடுவதுமாயிருந்தனர். அவரும் தமக்குக்கிடைப்பனவற்றை எவர்கட்கும்பகுத்துக்கொடுப்பர்; இவ்வாறிருக்கும்போ தொருநாள், அச்சிறுபிள்ளைகள் மதுரையில நடக்கும் ரிஷபவாகனமகோற்சவத்தின்மகிமையைத் தமது தந்தைமார் சொல்லக்கேட்டு அத்திருவிழாவைக்காண ஆசைகொண்டு அதிவினயத்துடன சதாசிவப்பிரஹ்மத்தைமதுரைக்கழைத்துக்கொண்டுபோயத்தங்கட்கு அவ்வுற்சவததைத் தரிசிப்பிக்குமாறு செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். இக்காரியம அசாத்தியமானதென்றவர்கட்குத் தெரிந்திருந்தும் பரிகாசமாய்க் கேட்டனர். அவர் அச்சிறுவர்களைத் தமது தலையிலும் தோளிலும் முதுகிலுமேற்றிக் கொண்டு கணப்போது கண்களை மூடிக்கொள்ளும்படி சொல்லினர்; மறு கணத்தி லச்சிறுவர்கள் கண்களைத் திறந்தபோது அவர்கள் மதுரையிலிருந்து ரிஷபவாகனோற்சவத்தைத் தரிசித்துக்கொண்டிருப்பதாகக் கண்டனர். அச்சிறுபிள்ளைகள் விரும்

புஞ் சிற்றுண்டி முதலியனவற்றை அவர்களுக்கு வேண்டுமான வரையில் கொடுத்து அவர்களைக் களிக்கச்செய்து பொழுது விடியுமுன் அவர்களை அவர்த மிருப்பிடங் கொண்டுவந்து சேர்த்தனர். விடிந்தவுடன் சிறுவர்கள் தமது தந்தைமார்களிடஞ்சென்று நடந்த விர்த்தாந்தங்களைச் சொல்லிச் சிற்றுண்டிகளையுங் காண்பித்தனர்.

இம்மகானுபாவர் மகாசிவராத்திரி, கோகுலாஷ்டமி முதலிய புண்ணிய தினங்களில் ஒரே காலத்தில் பல க்ஷேத்திரங்களி லிருப்பதாகவுங் காணப்பட்டனர். அக்காலங்களில் அவர் தமதிருப்பிடத்திலிருக்கக் காசி இராமேசுவர முதலியக்ஷேத்திரங்களிலிருந்து வந்தவர்கள் அத்திவ்ய தினங்களி லவ ரவ்விடத்தி லிருந்ததாகவும் கூறுவாராயினர்.

படிப்பின்வாசனை சிறிதுமின்றிய ஒரு பிரஹ்மசாரி பிரஹ்மேந்திருடைய கிருபையைப் பெறுமாறு அவர் செல்லுமிடங்களிலெல்லாம் அவரைப் பின்தொடர்ந்து செல்லுவாராயினர். கடைசியாக அப்பிரஹ்மசாரிமீது இரக்கங்கொண்டு சைகையினால் அவர் வரவில் திருப்திகாட்டி வந்தனர் ஒருநாள் பிரஹ்மேந்திரரை நோக்கித் தமக்கு ஸ்ரீரங்கத்திலுள்ள ரங்கநாதனைத் தரிசிப்பிக்குமாறு செய்யவேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டனர். அங்ஙனமே பிரஹ்மசாரியைக் கண்ணைமூடிக் கொள்ளச சொன்னார். அவர் கண் விழித்தவுடன் ரங்கநாதர் சந்நிதியிலிருந்து ரங்கநாதனைத் தரிசிப்பாராயினர்; சதாசிவப் பிரஹ்மம் அந்தக்கணமே அவ்விடம் விட்டு மறைந்து விட்டனர்; பிரஹ்மசாரி அவரை யெங்குந் தேடிக்காணாமல் மெல்ல மெல்ல கரூருக்குவரவும் சதாசிவப்பிரஹ்மம் அங்குச்சமாதியிலிருக்கக் கண்டனர். சில காலத்திற்குப் பின்னர்ச் சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் அவர்மீது கருணைகூர்ந்து சில மந்திரங்க ளுபதேசித்தனர். அவற்றினநுஷ்டான பலத்தினால் அப் பிரஹ்மசாரி சமஸ்த புராணங்களிலும் விர்பத்தியுண்டாய்ப் புத்திமான்கள் நிறைந்த சபையில் வியாக்கியானஞ் செய்வாராயினர் அதற்காகக் கரூரில் அனேக ராஜாக்கள் பலவெகுமதிகளும்.

மானியங்களுந் தந்தனர். அந்நிலங்களை யவருடைய சந்ததியா ரிப்போதும் அனுபவித்து வருகின்றனர்.

பின்னொரு காலத்தில் பிரஹ்மேந்திரர் யதேச்சையாகப் போகுங்கால் மகமதியத் தலைவனொருவனிறங்கி யிருந்த மார்க்கமாகப் போவாராயினர். அவன் தன்னுடைய பத்தினிகள் சகிதம் தனது அறையிலிருக்கும்போது இவர் நிர்வாணியாக அவ்வழியிற் செல்வதைப்பார்த்து மிகவுங் கோபங்கொண்டு தனது கத்தியால் அவரது ஒரு கையை வெட்டி விட்டனன் பிரஹ்மேந்திரர் இதைக் கவனியாமலே தமது வழியேபோனார்; அதனைக்கண்ணுற்றமகம்மதியத்தலைவன் ஆச்சரியமுற்று அவர் மகானுபாவரென மதித்துத் தான்செய்த தீமைக்கஞ்சி அவர் பின்சென்றனன்; அவர் நெடுநேரங்கழித்துப் பின்னர்த் திரும்பிப் பார்க்கவும்,மகமதியத்தலைவன் தம்மைத்தொடர்ந்து வருவதைப்பார்த்து அவனை நோக்கி அவன் வருங்காரணத்தைக் கேட்டனர். அவன் தான் செய்த குற்றத்தை மன்னிக்குமாறு அவரை மிகுதியாகப் பிரார்த்தித்தனன். அவருக்கு நடாத தீமையின்னதென்று தெரியாமையின், அவன்சொல்லிய அப்போதுதான் அவருக்குக் கைப்போனது தெரிந்தது; தெரிந்தவுடன் தமது மற்றோர் கையால் முடமாகிய கையைத் தடவ அது வளர்ந்து விட்டது. மகம்மதியத் தலைவன் அளவுகடந்த ஆச்சரியமடைந்து அவரது ஆசீர்வாதம் பெற்றுப் போயினன். இவ்விர்த்தாந்தம் சதாசிவேந்திரஸ்துதியில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

சதாசிவப் பிரஹ்மம் கோயில்களுக்குப் போவதுமுண்டு; மூர்த்தியைநோக்கி அர்ச்சனை மந்திரங்களை யுச்சரிப்பதுமுண்டு. அக்கால் ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் ஒவ்வொரு புஷ்பம் மூர்த்தியின் சிரசின்மீது அவாந்தரமாய் வீழ்வதுண்டாம்.

சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திர ரியற்றிய அற்புதங்கள் பலவுள. அவற்றில் சில இங்குக் கூறப்பட்டன. இவற்றை நம்புவது அசாத்தியமாயினும் அவற்றை ஜனங்கள் மறந்துவிடுவதில்லை. அவை கர்ண பரம்பரையாய் வந்துகொண் டிருக்கின்றன.

ஒரு சித்த புருஷருக்கு இவ்வற்புதங்கள் மிகு சுலபமாம். சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரரோ பரமசித்த மூர்த்தி; அவர் மனம் எப்போதும ஆத்மாகாரமாகவே யிருக்கும் அவர் உலக விஷயததிற் சிறிதேனு மிச்சை யில்லாதவர். அவர் தமது சரீரத்தில் மண்ணும் சாம்பலுமே பூசிக் கொண்டு, இவ்வுலகம் தாம் பூசிக்கொண் டிருக்கும் மண்ணினும் சாம்பலினுந் துச்சமானதென்று மெண்ண முடையவர். அவ ரடைந்த சொரூப ஸ்திதியை நோக்கி அவரதுகுரு அவரைத துதிசெய் திருக்கின்றனர். அவர் கருததது எப்போதும் பிரபஞ்சா தீதமாய் ஆநந்த மாகவே யிருக்கும். அவருக்கு உணவு முதலிய வற்றைப் பற்றிச் சிறிதுங் கவலையே கிடையாது. அவர் உலகத்தி லிருந்த போதிலும் புளியம்பழமு மோடும் போலப் புரை தீர்ந்த நெஞ்சுடை யவரா யிருந்தனர்.

இவர் 1738 ம வருஷத்தில் புதுக் கோட்டையைச் சார்ந்த திருவரங் குளத்திற் கடுத்த கானகத்தில் திரிந்து கொண்டிருக்குங்கால் புதுக்கோட்டை யரசரான விஜய ரகுநாத தொண்டைமான் சக்ரவர்த்தி இவரைக் கண்டனர். தொண்டைமான் சக்ரவர்த்தியும அதிக விரக்தி யுள்ள வராய்த் தமது காலததைப் பெரும்பான்மையும் அக்கானகத்தில் சமாதிபுரிவதாகக் கழித்து வந்தனர். இச் சக்ரவர்த்தி பிரஹ்மேந்திரரை எட்டுவருட காலம் விடாது தொடர்ந்து வந்தனர். அதைப் பிரஹ்மேந்திரர் நோக்கி அவர்மீது பிரீதியுற்று மணலில் சில உபதேச மொழிகளை யெழுதிக் காட்டித் திரிசிரபுரத்தைச சார்ந்த பிக்ஷாண்டார் கோயிலில் வசிக்கும் தமது சகபாடியாகிய கோபால கிருஷ்ண சாஸ்திரி யவர்களிடம் மேல் நடக்க வேண்டிய விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுமா றாக்ஞாபித்தனர். அவர் அங்ஙனமே, சாஸ்திரியாரைத் தமது சமஸ்தானத்திற்கு வரவழைத்து அவருக்கும அவருடன் வந்த பிராமணர் களுக்கும் மானியங்கள் விட்டனர். அக்கா லேற்பட்ட செப்புச் சாசன மின்னு மிருக்கின்றது. தசரா பண்டிகையும், தக்ஷிணா மூர்த்தித் திருவிழாவும் சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் கட்டளைப்படி நடத்தப் பட்டன. சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர்

எழுதிக் காண்பித்த விடத்தி லுள்ள மணலை அரசர் கொண்டு போய்த் தேவஸ்தானத்தில் வைத்துப் பூஜித்து வருவாராயினர். அஃது இப்போதும் பூஜிக்கப் பெற்று வருகின்றது. சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் புதுக்கோட்டைக்கு வந்த நாள் முதல் தேசம் செழிப்படைந்ததுடன் தொண்டை மான் சக்ரவர்த்திகளும் கீர்த்தியும் பெருமையு மடைந்தனர். இக்காலத்தில் இவர் நெடுங்கால மிருக்கவில்லை; ஆனால், யதேச்சை யாகத் திரிந்து கொண் டிருந்தனர். அப்படித் திரியுங் காலத்தில் ஐரோப்பாவிலுள்ள துருக்கிதேசம் (Turkey) வரைக்குஞ் சென்றனர். பிறகவர் நெடுங்காலம் சமாதியி லிருந்தனர். அப்பா லொருநாள் அவர் யான் மிதுனராவி ஜேஷ்டசுத்த தசமியன்று பரிபூரண மடைவே னென்றும், அன்று காசியி லிருந்து ஒரு பிராமணன் பாணலிங்க மொன்று கொண்டு வருவானென்றும், நெரூரிலுள்ள பிராமணர்க ளிடத்துச் சொல்லினர். மேலும், அந்தப்பாண லிங்கத்தைத் தமது சமாதி பக்கத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து கோயி லொன்று கட்டும்படியும் ஆக்கியாபித்தனர். குறிப்பித்த நாளில் காசியி லிருந்து ஒரு பிராமணன் பாணலிங்கத்தைக் கொண்டு வந்தனன்; அன்று சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் தமக்குத் தோண்டிவைத்த சமாதியில் தாமே யிறங்கிப் பரிபூரண மடைந்தனர்.

அவ்வூரிலுள்ளார் சமாதிகட்டி அதன் பக்கத்தில் கோயிலையுங் கட்டிச் செய்யவேண்டிய கிரியை யெல்லாவற்றையுஞ் செய்துமுடித்தனர். இவர் அதே காலத்தில் மூன்றிடத்திற் சமாதியாயினரென்று சொல்லப்படுகின்றது; ஆனால், நெரூரிலுள்ள சமாதிதான் தென்னிந்தியாவிற் பிரசித்திபெற்று விளங்குகின்றது. அந்தச் சமாதிக்கும் கோயிலுக்கும் வேண்டிய செலவிற்காகத் தொண்டமான் சக்ரவர்த்தி விஸ்தாரமாக மானியம் விட்டிருக்கின்றனர். இப்போதும், சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் குருபூஜை வருடந்தோறும் புதுக்கோட்டை ராஜாங்கத்தாரால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

தொண்டைநன்னாடு சான்றோருடைத் தென்றபடி இவ்வரிய மகாத்மா தொண்டைநன்னாட்டில் வாசஞ்செய்து தம்

முடைய ஞான சீலமிகுதியால் விளங்கியிருந்தனர். யாவரு மவரை அப்போதன்றி இப்போதும் பூஜித்து வருகின்றனர். பூஜ்யராய் ஸ்ருங்ககிரியி லெழுந்தருளியிருந்த ஜகத்குரு சச்சிதாநந்த சிவாபிநவ நரசிம்மபாரதி சுவாமிகளவர்களும் சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரரைப் பூஜித்திருக்கின்றனர்.

இப்பிரஹ்மேந்திரரை ஜகத்குருவே துதித்தாரெனின் நாம் அவரது பெருமையையெடுத்துச் சொல்லுதலமையுமோ?

சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய கிரந்தங்கள்:—

1. பிரஹ்ம சூத்திரவிருத்தி.
2. பன்னிரண்டுபநிஷத்துக்களுக்குத் தீபிகைகள்.
3. ஆத்மவித்யா விலாசம்.
4. அத்வைதரசமஞ்சரி.

ஸ்ரீ சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர்

சரித்திரச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

குருவே துணை.

ஶிவாத்³வைதமஞ்ஜரீ

வந்தே³ குஞ்ஜர வாரணேந்த்³ர—
வ்ருʼந்த³ஜாஸ்யம் ப்ரத³ம் பரம் |
உத³யார்கா ஸம்ஹதிம்
உமாங்கநிலயம் ப்ரபு⁴ம் ‖ ‖௧‖

ஸர்வவந்த்³யம் த³யாஸாரம்
பரமாத்மானம் ஜகத்³கு³ரும் |
யத³வாங்மனஸாதீத—
வாங்மயம் ஸம்ஸாரதாரகம் ப⁴வதி ‖
வேதா³ந்தஸித்³தா⁴ந்த—
ப்ரணயனஸம்ஸக்தம் வாங்மயம் |
வந்தே³ வ்யாஸஸுதம் கு³ரும்
ப்ரபத்³யே ஶ்ரீவேத³வ்யாஸம் ‖௨‖

ஶிவாத்³வைதமேவ பரமார்த²தயா விவேக்த—
ஶ்ரீகண்ட²ஶிவாசார்யக்ருʼதிஸந்நிவேஶ꞉ |
ஶிவாத்³வைதஸாரவிஶேஷவிஶேஷணே—
ஸர்வஸ்வஜ்ஞானம் வாதா³ம் விஸ்ருʼஜ꞉ ‖௩‖

ஶைவாக³மஸித்³தா⁴ந்தமதஸித்³தா⁴ந்த—
ஶக்த்யாத்மிகா தவ ஸ்வதந்த்ரா நக³ரீ |
ஶ்ருதிஶிரோமணிக꞉ ப்ரகீர்திதா க³—
ப்⁴யாஸம் க³தஸ்ய ப⁴க³வத꞉ ப்ரஸாத³꞉ ‖௫‖

ஶாஜ்ஞோதிஸாயநவநா வாராஷோத்தநே
ஸத்ராவ்யதே நிஜவபும் வீரஜெஸிகொக்ர
சோமொராரண்யஸாரணீஜஸீந்தந வாம்ஸா
தொமோ நிஜோஹிதஶஸிஜ்ஞ மிமொரவமஶ்ரஃ ||
ஹம்ஸா ஹவாநிந்தி மமரவே நிஷஶ்வொஹிஃ
கத்ரூராத்தா மஹாதிஸிஸந்தி ஹம்ஸஹாவஃ |
ராஜாத்ஜஸ்ர நிஜதத்வநிவேயநெந
வ்ராயாத்தா விமலநாஸிவ ராஜஹாவஃ ||
கடவா நித்ரஸாவவொய நநொஃ வ்ருதீவஃ
பமிஸா விநொவநஶீ தி ஹம்ஸ மகிருயாவஃ |
வஸ்ராவஸாதஸ்ர வவாராஜிமணாவ்ருவஷ்ம
தஷவம் நாவ ஸாதாரம் வரிகஷ்வமெநவ ||
க்ஷுவாதஃ வ்ருதிஹயா ஜமஶவஸிவாஃ
ஸஶ்ரக்ஷநிரஶவணவியாநஹிகிஷ்யஶவஸி |
ஸீரொவிஹா தி திஶிரம் வரிதஃ விஶாவஃ
தமெத்ருவதீவகஷ்யிகா நயநெந கிஶவஸி ||௫||
ஸிஜ்ஞாதிரெவ ஜமஶாத்தயா வகாஹி
வஸ்ஷுரம் கிஶவி நாஹி விவாயஹுசாணெ |
ரஜ்ஞாஃ ஹ்ருஶதிகரணாஶவி ரஜ்ஞாஸவாஹு—
ஸ்தவாஷுரம் ஹவிதாசஹுதி கிம் கயுஷ்யிஷ ||
விஶ்வா ஸஶவஸஶவி விஹஶஶா த்ருமெஶத—
ஶாமெதவ ஸஞ்சயஶநந்ரஸாவவ்ருகாமஃ |
ஸம்ஸெரொக்ரவவிஶவிஸத்ரதிதீ †க்ஷேத்ரதெவஷ
கொநாஶ மாக்ரரஜ்ஞெந யநீஹவெணு ||

† ஷ்டுதே என்றும் பாடமுளது.

நாஸ்தி ஞ்ருதீந்த்ரவஸரெநவாமா நவஸ்வா—
ஊாஸ்வயுஜெவ தஊஹா.தி தயாவி விஸ்வம் |
பஊாக்ஷிஊஸ்ஹதஜிவெஹ உ்ஹெநருஜாயு
உாயாவிக்ஷ்வித்தஉவி ஞ்ருதிலாஸதெ ஹி ||க||

ஹகொாZவி ஸஞயஉநெகதயா விஹாதி
ஹஊாஸ்வக்ஷிதுதஉ: வடுஞாநஷம்ஶாக |
ஊநூஷீதீயஸஹிதாZவிவ ஸஷீதீய
ஹாவெநஹாதிவாஸஷஸ்ர நிஜாக்ஷிஷொஷாக

ஞுஜொக்ரதாம் ஹவநவகஉஜாதவக்ரு—
உத்ருஞவிஹ உவிஜரம்ஹிதஉஸ்விரஞு |
ஜெவாக ஹ உஸ்ர விரதள ஸஉவஸ்ஹிதாயா-
ஞாஜொக்ருெ நக்ஷிரவாஜெவவாநஸ்தெவழு||

ஶஸவுவத்தநஜிஊஜஶஊவர்வஸ்யம்
மெவதநூநாஉ நிவிஹாயவிநஸ்வக்ஷ்தி |
விஜெராதெதெ யஜிவ விஊர்ஷிவாதவிஊர
ஸஊர்ஹ்த்ரொாஹவதி ஸவுஜிஊஞெயெவ ||

ஞுரொாவிதஸ்ர ஜஶத: ஞுவிஞாவெநந
விதம் ரிவாதக்ஷதயா வரிபிஷ்ருதெ ந: |
ஶ த்ரு ஒ நிஹுதர்ஹதயஃகுஸயொாநிவாதா—
ஊாயஜிவொ ஹவதி கெவருஉஜீதீய: || ||கக||

க்ஷஊ்ராஸ்ஜெதா வவாஸாஶஶிதாஸஉாஸ்தாம்
க்ஷஸ்தாவதாவி உஉ விஊவாஷெ விஶெஷ: |
க்ஷம்ஹெ விநஶ்ரதி விஸம் ஸஉவஸ்ஹிதெவா
க்ஷாஉ்ாஉஸவஸ்ரநஹி கொாவிவிஶெஷஞெஶ:||

ஸம்கல்பஶாந்த்யா ஸமவிகல்பித ஶாந்தவிஶ்வம்
விஶ்வப்ரஸாதஸ்திதி ஶாந்திவர்த்தி ஶஹனஸ்ரீ:|
ஸ்ரீஶ்ரேயகஷ்டஜனிதம் விநிதம் விதிக்ஷய
வைஶவேதி வஸ்தி யதா ஸ்ரவிக்ஷய க்ஷ: ||
ஸர்வே ஶமி ஸ்வஸ்வ ஸத்ஸம்வாவபோதயே
வைராக்யஹரே ராஜமதிதி வைவதிப்ரதேயக|
அநந்த்ர க்ஷ த்ர விநத்யஷ்ட ஶாந்தவாந்தவ—
ஶஸ்யா நமிஸ்த்ர திதி நிஸ்தாஸஸ்தேதக ||கரு||
க்ஷ்வேதிகஸ்வாணரோதிமோவஹிதே தாரஸ்வி
விஶாதாரோகாஸ்வதா நஜ்ஞா ஸாதிஜாதா |
நாநாவார வாவி வித்ர * விவிதி தேவி
வித்ர: வடே நவாடலாவஸ்வாவர்த்திவஸ்வ||
ஸத்ஸவஸ்வா தகஶவஸ்ஸி தஶாத தகவம்
ஶதைந்த க்ஷ்ஸ்த்ர ஹஷித்ர திநிஸ்த்ரதாய: |
தேவேஹ்ரீ யாதிகஶவி ஹ ஶவாவநாவி:
வ்யாவர ஶஶாஹவிதி யஷ்டவித்தாதா || ||கசு||
விஶ்வம் ஜ்யேஷ்ட விஶ்வஸித்ரவயஸ்ய வேயஜா
ஓமஸ்வாந்தே ந ஶநிவிஶ்ரேஷ்வஸநவஸாத்|
உத்ரவவம் ஶஸஶ்வீவிஶவநிவஸ்
ஸம்வேவத்தேதஸஶதிவிஸ்ஸவிஹவாரை:
ஏகாக்ஷ்ம நிஹிதக்ஷ்ராஜமாத தகவம்
யோகா விஶஷ்ஶதயோ ஸத்! நாக்ஷியதே|
க்ஷ்காமதேவாஶஶேமஷ்ஜமகவ்காமம்
யஹகாநலாவஸ்ஸஶ்சீக்ஷிதஶஸாதஹதே ||

* வரித்ர என்றும் பாடமுளது.

க்ருதஸ்ரீ விஸ்வம்பரணாமவசவி வ்ருவாஞ்சு—
சந்த்ரம் விஹாய பரிதாவசமைவதி சமுத்ர:||
தீவாஷிஷ ஸ்வவவாஷ: பரித்ருஶ்யசாநம்
ஆயாம் விமாஹ்யபரிசஹ்யதிகிஞ்ஜலாயு:||
சயா ஸ்வகீயவியதாஷிவிகாரஜாதை—
ராத்ராநசந்த்யயிதஞ்ஜலவத்யஸம்ஹ்ரு |
க்ருயாரவாஷ்ரபதுராஶகசம்பயாரா
ஸ்வீயை: கிசாத்ருயிதசஹ்ரதிரீகாரளைவை:
க்ருஹாஸசாத்ருதநவொ ஜமதீவிகல்பா:
சாஞஸ்வ்யஶஞ்ச்யவி நிர்ஸ்வஸசஸ்வஸம்ஹ்ரு|
கூரொவிதா சமிநதா ஷிஷி ஷி த்ரயசாத்ரா:
ஷிம்பரஞ்ஜி கிஞஞ்ஜவிசயம் வியதாஞ்ஜுராஹ்ரு|௨௫||
ஸ்வவஸஷஷிரய ஜாமுஷிதிஹ்யவஸ்யா—
ஸிவெஸாஷிஶஶதஷயாஸசவையரவைதா:|
நிசெஜ்ராக ராஜயஸவொராமராஜஹொமெ
சயெவ்வஸாக்ஷிணீவிஸாம்தஶ்யநவதஜ்ராசெந ||
ஸ்வவ:ஸ்வ்ருஜாமுஷிதி ஶஸ்வக்ருதொ விஶேஷ:
சாயாசயக்ஷசஸயொரவிதஞ்யசெவ |
வ்ருத்யகாமிதி வநாசக்ருதா விகல்ப:
ஸத்யாவணாயஸவதா தயொ:ஸ்வரம்வஹ்ரு
விஶாஞ்ஜலாஹ்யவிஷயவ்யஸநாநவநா
ஸவெஜ்ஷீயொவாரசஶாஞ்ஜமஷிகல்பா: |
ஸாநஹசாத்ருவரிஶெஷிதவெதஸொவெப
தெஜாமுதொவ்யநஹவஜிஸஷஷ்ருவ்யவஸ்யாஹ்ரு

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||
[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||
[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||
[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||
[illegible]
[illegible] |

$ [illegible] என்றும் பாடமுளது.

† [illegible] என்றும் பாடமுளது.

[illegible]
[illegible] ॥௧௨॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
¶[illegible] ॥௧௩॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible] ।

¶ கிஞ்ச என்றும் பாடமுள்ளது.

கிம்வா ஹி தஜ்ஞிகஸ்ருஹீ தத்ஸ நாஹாபூஜம்ஸ:
தஸ்*ஷிம்ஸஜ்ஞ நஷியிம்ஙுரிஹ தத்ரமிஷேக ||
ஸ்ராப்யகஸபாரிவாகவஸும்வநேந
க்ருஸ்ராத்ரி நிஸ்ருதவாராவியிராதவேஹீ |
ஸ்ராஸாஷஸாஸபாரிஸாணவிஷஸ்ஹீநா
ஸஸ்ருவஷம் நஹிவிஷ்டிதி ஷூ:வித்தாஙவி ||
அஷேபஹிஸ்ரு வாரஸாயஷதயா நமவாஸ்ரு—
ஷக்ஷ்ருதே வ்யஸநஸந்தகஸாரமேக: |
யிர:க்ருராஹவஸமேவேஷிஜயியேகஷ்ரஷி:
ஸ்தரிஷி:ஸ்ரீஹி தாஙவி நவிக்ஸ்ரவஷ்யாஸ
ஸ்ராவஷிகவஸ்தவிஷவ: வாரஸாஷ்மேதாஙவி
யிரஷாஜ்யதி ஷ்ரஷ்டத்ஹியதகவ்ஸ ||
ஸ்ரீவேஷஷ்மஷிதத நம: வாமாமஷேவிஷ்ரா
வேஷ:
தஸ்ஜ்ஜ்யமாநஸவிரஜ்யிதம்ஹி நாஷ்ஸ ||
அஷ நிபூரஷா நிரஸ்ஸநிஜாத்ததஷேவா
நஷ்ராமிவ வ்யஸநிதாம் விஷயேஷு யதே |
ஹாஸ்ராஸ கதஸ்ருஷவி ஷ்ரஸ்ய நியிஸபநவீ
கிம்வஷிவபுவஸ்கஷ்ரவண தாஸரீகரோதி
அஸ்ருக்ஷிதவஸஹிஸாநஸஷ்ம்கி யாவ—
ஷாஸ்ராத்ரிகா:ஸஹமணா:வயஸாவிஸஷி |
வாயீநிதே வமஷ்ரூஷி. ராஜநி தவஸ்ரஹ்ரத்ஸ்ரா
ணதேவிவஸ்யஸமேஷ்தத்ஸாஸ யஷே || சாக ||

*க்வாஷ்த என்றும பாடம் ருஙாக.

அஜ்ஞாநேவ நக்ஷத்ரேதா ஜகத: ப்ரஸம்ஸாரா
ஜீவேஶஶேஶிகஷிகஷ்வகஷாதத் உதேர।
[illegible]
[illegible]

[illegible]
ஶ்ரீ விஶ்வநாத நிவேஶத: ।
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ஸ்தவமஞ்ஜரீ ।
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] கவி: கரோ [illegible]
அபீஷ்டஸ்தவமஞ்ஜரீ பரிபூர்ணா

ஶிவம். ஶிவம். ஶிவம்.

அத்துவிதரசமஞ்சரி

மூலமும் உரையும்.

அவதாரிகை.

சதாசிவப்பிரஹ்ம மென்னுந் திருநாமமுடைய ஆசாரியர்
* பரமசிவாநந்த ரென்னுந் தமது குருப்பிரசாதத்தினாற்
பெற்ற சுவானுபூதியை யுலகத்தின்கண் ணெல்லோ
ரும் பெற்றுக் கிருதார்த்தர்களாக வேண்டு
மென்றுள்ள கிருபையினால் அனேகம
பிரகரணங்களைச் செய்தனுக்கிரகித
துப் பின்னொரு சமயத்தில
இலயவிட்சேபாதி நிவர்த்த
தகமாயுள்ள நிருவி
கற்ப சமாதி
யனுஷ்
டானத்தாற்
சுபாவமாய்விளங்கா
நின்ற அகண்டைக ரசானு
பூதியினால நிரதிசய திருப்தி
யடைந்திருக்க முமுட்சு ஜனங்களி
னது புண்ணிய பரிபாகத்தையே விக்கிரக
மாகத் தரித்தெழுந்தருளிய விக்கினேசுவர
மூர்த்தியினது ஆக்ஞையினா லாரம்பிக்கப்பட்ட அத்
துவிதரசமஞ்சரியென்னும் பிரகரணஞ் சம்பூர்ணமாகும்
பொருட்டு பேதா பேதப்பிராந்தி நிவர்த்தகமாயுள்ள
அத்விதீய சொரூபத்தையே கணபதி யாகத்
துதி செய்தல்.

---

* பரமசிவேந்திர சரஸ்வதி.

யாரு மத்துவித மேயுண்மை யென்றுமிகத் தெருட்டு
நூற்றுப், பாராருங் கயவுருவ நரவுருவம் புணர்வடிவம் பரிந்து
சாத்தி, யோராரும் வரமோருங்கு நல்கும்விக்கி னேசனென
நிதயத்தின்பா, னோராரு மத்துவிதந் தனையறியும் விசேட
மெலா நிகழ்த்து வானே. 1

பொழிப்புரை—இயாதொரு பரமேஶ்வரன் றனது யோகமாயா வைபவத்தினால் வியாகிருத அவ்வியாகிருத ரூபமான சகலப் பிரபஞ்சத்தையு நிர்மாணஞ் செய்து வேதப் பிரமாண பூர்வகமாக வர்ணாச்சிரம தர்மாதி நியமங்களையும் பிரகாசிப்பித்து சிவ விஷ்ணுவாதி மூர்த்தியாயும் பிரகாசிக்கிறாரோ அந்தப் பரமேஶ்வரனே அத்வைத ஆத்மஞானானுபூதி விக்கினங்களெல்லா நிவர்த்திப்பித்து வேதார்த்தமான பரமாத்வைதானந்தானுபூதியை முமுட்சு ஜனங்களுக்கு விவேக பூர்வகமாகப் பிரகாசிப்பித் ததனை யடைவதற்கு நைட்டிக பிரமசரியாதி விரதமே சாதனமென்று காண்பிக்கும் பொருட்டு நராகாரத்தையும் விவேகி புருஷன் மிருகம் போலே சஞ்சரிக்கவேண்டு மென்பதைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு மிருகாகாரத்தையுங் கொண்டெழுந்தருளி வந்த வரதராகிய விக்கினேஶ்வரரானவர் பரமாத்வைதானுபூதிப் பிரதானமாயுள்ள சகல சுருதி யுத்தி யனுபவங்களையு மெனதிருதயத்திற் பிரகாசிப்பிக்கக் கடவர்.

கருத்துரை—சஜாதீய விஜாதீய சுவகதபேத ரகிதமான அத்விதீய ஸ்வரூபமே தானாயிருந்துள்ள வுண்மை வஸ்துவெனக் காட்டும் பொருட்டும் அதனையடைந்த யோகிபுருஷன் பேத பாவமின்றிச் சிதாகாசனாய்ச் சஞ்சரிப்பனென்பதின் பொருட்டுங் கஜமுகக் கடவுளை திருஷ்டாந்தமெனக் கூறியதாம். 1

(அ-கை)

இஷ்ட தேவதாஸ்துதி வியாசத்தினாலே சகல வேதாந்தரகசியார்த்
தத்தைச் சாமான்யமாகத் தரிசிப்பித்து அதின் பிறகு
நாற்பதினாலு சுலோகத்தினாலும் பரமாத்வைதானு
பூதிரகசியார்த்தத்தைக் கூறுவான் றொடங்கி
அஞ்ஞான விலாசமான ஜீவேஸ்வர ஜகத்
பிராந்தியானது விவேகஞானத்தினா
லன்றி நிவிர்த்தியாகாதெனத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக்
கூறல்.

எத்திசையும் பத்திபாயந் திலங்குறுமுள் வாயில்புணை
தொழிற்கணுறுடிய, பித்திமனை தனைமருவு பாலனுக்கு வெளி
வருதல் பெருவன் பாம்போற், றுத்திரக்கற் பனைமயமாய
மிகப் பொலிபல் வகையுருவங் கொண்டு வேறு, மத்திரவந்
ஞான மதை மருவுபுரு டனுக்குமுத்தி யடைதல் வன்பே. 2

(பொ)—நான்கு திக்கிலும் பிரதிவிம்பிக்கப்பட்ட ஆவிர்த கபாடத்தையுடைய முகுர கிரக மத்தியத்தை யடைந்து பரிப்பிரமிக்காநின்ற பாலகனுக்கு அதினின்று வெளிவருவது பராதீனமாயிருப்பது போல அனாதி யநிர்வசனீய அஞ்ஞான வத்தியாச விலாசமான ஜீவேஸ்வர ஜகத்பிராந்தியையுடைய சமுசாரகாராக்கிருகத்தையடைந்து தொந்தவியாமோகத்தினால் பரிப்பிரமிக்கின்ற ஜீவனுக்குப் பரமேஸ்வராவதார ரூபராகிய சற்குருமூர்த்தியினா லுபதேச ரூபமான மகா வாக்கியார்த்த விசாரத்தினா லுதிக்காநின்ற பிரஹ்மாத்வைத ஞானத்தினாலன்றி அஞ்ஞான தற்காரிய ரூபமான காமகாமாதி சம்சார பந்தத்தினின்று முத்தியானதொரு நாளுஞ் சுலபமாகாது.

(க)—படிகமாடத்தை யடைந்து மார்க்கந் தெரியாமற் பிரமிக்காநின்ற பாலனுக்குத் தயாளுவாகிய புருஷன் துவாரந் திறந்து விடுவது போல அவித்தியாந்தகார மோகத்தினாலே சமுசாரப் பிராந்தியிற் பிணிப்புண்டு பிரமித்த ஜீவனுக்குக் குருவுபதேசானுபவஞானமே நிவிர்த்திக்கேது வென்பதாம். 2

(அ-கை)

சாதனசதுஷ்டய சம்பன்னனான அதிகாரி புருஷன் சற்குருவுபதேசத்தினால் விவேகஞான மடைந்து ஜீவன்முத்திப் பதத்தை யடைவனென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

சோரர்களாற்கொடியவா ரணியவழி யிலேயலைமித
துயர்கூர் பூமா,னாகஞ்சேர் தன்னூரை நன்குதெரிந்தோன்
மொழியா னேருமாறு, சீடர்நற் சாந்திமுதற் சாதனங்க
ணிறைந்துமிகச் சிறந்த பூமா,னோரிசற் குருநாதன் மொழி
யாற்றற் பதநிலையை நேருவானே. 3

(பொ)—*காந்தார தேசஸ்தனாகிய ஒரு புருஷன் தனது தனாதிகளை அபகரிக்கிறதற்காக வந்த சோரர்களால் தனாதிகள் அபகரிக்கப்பட்டு அவர்களால் பத்த நேத்திரனாய்ப் பதபாதனாய்ப் பத்த கரனாய்த் துக்கமான வனமத்தியத்தையுமடைவிக்கப் பட்டவனாய் யாதொரு சகாயமுமின்றி வெகுவித துக்க பயத்தினா லுச்சசுரமாக விலாபனஞ்செய்யுங் காலத்தில் காகதாலீய நியாயம் போலதெய்வகதியால் வந்தஆப்தோபதேசத்தினாலன்றிச் சுவதேசமான தடையப்படாதது போல அவித்தியா காமாதி கள்ளர்களா லானந்தானுபூதி யென்னுந் தனத்தையும் பறிகொடுத்துக் கிருகக்ஷேத்திராசக்தி ரூபமான பாசங்களாற் பந்திக்கப்பட்டு விவேகதிருஷ்டியு மின்றிச் சம்சாராரண்ணிய மத்தியத்தில் ஆத்தியாத்மீகாதி தாபங்களா னிரம்பவும் வெதும்பி சமுசார சுபாவாலோசனத்தினாற் சாதன சதுஷ்டய சம்பன்னனாய்க் குரு சாஸ்திரோக்த மகா வாக்கியார்த்த விசார ஜன்னியமான பிரஹ்மாத்மைக்கிய ஞானானுபூதியினால் நிசரூபமான அகண்டானந்த பதமானது விருத்தித்துவய நிவிர்த்தியனந்தர மடையப்படுகிறது.*

(க)—*அவித்தியாபந்த நிவிர்த்தியை யிச்சித்த அதிகாரி புருஷன் சற்குரு கிருபையால் நிரதிசய திருப்தனாய்ச் சீவன் முத்தியை யடைவனென்பதாம்.* 3

(அ-ணை)

கர்த்திருத்வாதி தர்மவானாகிய புருஷன் அகண்டைகரச பூமபாவத்தை யடைவதெங்ஙனங் கூடுமென்றுள்ள சங்கையை நிவிர்த்திப்பிக்கிறதற்காகப் பரி கிருத பரிகார மென்றும் ப்ராப்தப் ப்ராப்தி யென்றுமுள்ள ந்யாயத்தினாற் கூடுமென்று திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

நிருபனுடைக் குமரனுக்குத் தனதான தத்துவத்தை
நிகழ்த்தலாலே, வருகயவ நீர்மைகழ லக்கழன்று நிருபனியல்
வாய்த்த மாபோற், சொருபக்க வொருபொருணீ யெனச்
சொல்குரு வுபநிடதச் சொற்களாலே, மருவுகருத் துருத்துவ
மாயந் தொருக்கமெய்ப் பொருளேயே வாய்த்த மன்றே. 4

(பொ)—*சில துஷ்ட ஜனங்களால் வியாமோகிதனாய்ச் சாத்தியாந்தர பாவத்தை யடைந்திருக்கிற ராஜகுமாரனுக்கு ஆப்த வாக்கிய பூர்வகமான தனது ராஜகுமார சுபாவஞானம் நிஷ்பிரதிபந்தமாய்ப் பிரகாசிக்க நீசத்துவ நிவிர்த்தி பூர்வகமான ராஜத்துவப் பிராப்தி கிடைப்பதுபோல சோதி தத்துவம் பதார்த்தனாய்ச் சுரோதாவாகிய நீயே அகண்ட சிதானந்த பூமார்த்தனென்று குரு சாஸ்திரோபதேசங்களால் தேகாதி யகம்பாவ முத்தனாகிய ஜீவனுக்குக் கர்த்திருத்துவாதிப்பிராந்தி நிவர்த்திக்கிறது; அத்துவிதானுபூதியுந் தானே பிரகாசிக்கிறது.*

(க)—*கற்பிதமான கர்த்திருத்துவாதிப் பிராந்தியை மித்தையென் றறியுமிடத்தில் அகண்ட சிதாத்மஞானஞ் சுபாவமாய் விளங்கு மென்பதாம்.* 4

(அ-கை)

பரமார்த்த தத்துவம் விசாரிக்குமிடத்தில் பந்த மோக்ஷ வியவகாரங்கள் பிராந்தி மூலமென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

திரமலடி மைந்தனுக்குத் தேகமுத லாங்குணங்கள் சேறி தறும், புலையறுமக் குணங்களெலாம் பொன்றுதலும் வெட்டவெறும் பொய்யாமென்னப், பிரமமயக் கூடத்த நித்தசுகபோதனுப் பிராத்தி யக்குக், குரமருவு பந்தமுத்தி யென்பதும்புன் மயக்கந்தா லொளிரா நிற்கும். 5

(போ)—*நிர்விகார சத்தியஞானானந்த சைதன்னிய மூர்த்தியாகிய பிரத்தியகாத்தம வஸ்துவுக்கு சுவாஞ்ஞானத்தினால் பந்தஞ் சம்பவித்த தென்றும், தத்துவஞானத்தினால் பந்த நிவிர்த்தி சித்திக்கிறதென்றுமுள்ள வியவகாரமானது மலடி மைந்தனது சரீர சவுந்தரியாதி வர்ணனமும் அவனது மிர்த்தி வியவகாரமும் போல அஞ்ஞானப் பிராந்திமூலமாகையால் வாங்மாத்திர கற்பிதமே யாகும்.*

(க)—*பந்தமோட்ச மிரண்டும் பிராந்திகற்பிதமே யன்றிப் பாரமார்த்தத்தி லின்றெனக் கூறியதாம்.* 5

(அ-கை)

தத்துவ திருஷ்டியால் விசாரிக்குமிடத்தில் நிர்விஷயமான பந்த மோக்ஷ கற்பனை ஆபாதஞானிகளுக்கேயன்றிச சம்சய ஞானிகளுக்கின்றென் பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக் கூறல்.

தெரிகின்ற துறைதிமிரம் பேயாக வச்சமிகச் செறிந் தோனுக்கே,யெரிகின்ற விளக்கொளியாற் கண்ணுற்ற லாங் கதுதா னியங்குங் கொல்லோ,திரிகின்ற வவிசார திட்டியினு லுண்டெனச்சொல் செகங்க ளெல்லாம்,புரிகின்ற வுண்மை விசா ரத்தினர்க்குக் கிஞ்சிலுமே பூணு தன்றே 6

(பொ)— நிரம்பவும் பயசீலனாகிய புருஷனுக்கந்தகாரமே மிகவும் தடித்துப் பிசாசாதி ரூபமாய்க் கண்டாலும் அதனைத் தீபத்தோடுங் கூடிப் பரிசோதிக்கும்போது நீங்குவது போல அதத்துவ திருஷ்டியினாற் ஜீவேஸ்வர ஜகத் விஷய பந்த மோக்ஷாதி விவகாரமான தனுபவிக்கப்பட்டிருந்தாலும் தத்துவ திருஷ்டியால் விசாரிக்கும்போது காலத்திரயத்திலும் பிரத்யக்தத்துவ வெதிரிக்தமா யாதொன்றுமில்லை.

(க)—ஜீவேஸ்வர ஜகத் சுபாவத்தை விசாரிக்குமிடத்திற் பிரத்தியக் சைதன்னியத்தைத் தவிர வொன்று மின்றென்பதாம். 6

(அ-கை)

சர்வமுஞ் சின்மாத்திரமென்று திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக் கூறல்.

போற்றுமொரு சிற்சோதி தானேயிவ் வுலகுருவாய்ப் பொலியா நிற்குந், தேற்றமுற வாராயின் வேறுபொரு ளொன்றேனுஞ் சேறிவ தில்லைத், தோற்றுமயற் கதிகாரணமாம்பழுதை யல்லாது துன்று சர்ப்பந், சாற்றுநவே றொருபொருடா னுதற்கேவ் வாற்றனுந் தக்க தாமே 7

(பொ)—அனன்னியாதீன சத்தாப்பிரகாசக ரூபமாய்ச சர்வ சத்தாய் ஸ்புரண வேதுவாகிய பிரத்தியக் சைதன்னிய மொன்றே தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்ச ரூபமாக விளங்குகின்றது. அந்தச் சிற்பிரகாசத்தைக் காட்டிலு மன்னிய வஸ்துவானது விசாரிக்குமிடத்திற் காலத்திரயத்திலு மில்லவேயில்லை. விவர்ததாதிஷ்டானமாகிய ரச்சுவைக் காட்டிலும் அதனிடத்தாரோபிதமாகிய சர்ப்பமான ததிஷ்டான ரச்சுவைக் காட்டிலு மொரு விதத்தினாலு மனன்னியமாகப் பவியாததுபோ லறிக.

(க)—சர்வாதிஷ்டானமாகிய சற்போதத்தைத் தவிர ஆரோபமான சகததாதி யென்று மின்றெனக் கூறியதாம். 7

அ-கை

சேதனு சேதன ரூபமாகிய விஸ்வத்தை வியவகாரப் பிரயோசனுதி யோக்கிய மென்று சொல்லுவது நிர்விஷயமாமெனத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக் கூறல்.

திறப்படவீ தெனத்தோன்று ஞாலமெலாம் பிராந்தி மாத்திரமே யென்று, மறப்போலிந்தன் வியமின்றிச் சுக மயமா மான்மாவே யுண்மை யாதுந், சிறப்புறநின்றெளிரு தலான் ஞாலமது மண்மையெனத் தெரிகே னென்று, லறப் புதுமை சுத்தியிர சிதந்தாற்றன் வியனேவன்ற ஞகா னே கோ. 8

(போ)—காரிய காரணரூபமான சகல சகத்தும பிரமை விலாசமேயன்றி சத்தியஞான அகண்டானந்தாத்ம வஸ்து சம்பந்தமுள்ளதன்று. ஜகத்து வியவகாரமாத்திரத்தில் சத்திய பாவமடையுமாகில் எந்தப் புருஷன்ருன் சுத்திகா ரசதத்தி ஞல் தனவானுக மாட்டான்.

(க)—ஜகத்து வியவகாரம் வாசஞப்பிராந்தியே யன்றி யுண்மையன்றெனக் கூறியதாம். 8

(அ-கை)

சகல ஜகத்துங் காலத்திரயத்திலு மாயா மாத்திரமே யென்று திருஷ்டாந்த பூர்வகமாக உறுதிப்படுத்தல்.

சொல்லுநினை வுறுபோது மற்றதெழ முன்னுமது தொலைந்த போது,மில்லதுதா னென்றலு மிவ்வுலக மில ங்குகின்ற திறம்பூ தாமே, யல்லதகதி சயமென்னே போலு மகேந்திரசால மான திங்குப்,புல்லுறுமா யாவியினுற் கற் பிதமென்றலுமிகப் போலியுமன்றே. 9

(பொ)—நாம ரூபாத்மகமான சகலப் பிரபஞ்சமு முற்பத்திக்கு முன்னும் பிரதீதிகாலத்திலும் விநாசானந்தரமு மில்லவேயில்லை. ஆயினு மனிர்வசனீயமாய் விசித்திர பேதபின்னமாய்க் காணகின்றது இந்திரசாலிகனது மாயாவிசித்திரத்தினு லுண்டாகிப் பிரகாசிக்கின்ற பிரபஞ்சவிலாசம் போலவாமென்க.

(க)—சகல ஜகத்து மித்தையாகத் தோற்றுகின்றதெனக் கூறியதாம். 9

(அ-கை)

ஆத்மபேதமு முபாதி நிமித்தமேயன்றி வாஸ்தவமன்
றென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாக
உறுதிப்படுத்தல்.

இந்துதினந் துவிதமகன் றிருந்திடினும் புருடனுக்கிங்கிசைதந் கண்ணில், வந்துறையுந் தீமையினுற் பலவடிவந்தானுகி வயங்க லேய்ப்ப, நந்தலில்சன் மயப்பூமா வேனுஞ்சொருப மொன்றேனு நானு வாகிச், சந்ததந்தந் கற்பிதமாந் தமப்பட்டலக் கூட்டுறவாற் றயங்கு மன்றே. 10

(பொ)—சஜாதீய விஜாதீய சுவகதபேத ரஹிதமாய் அகண்ட சிதாநந்த ரூபமாகிய பிரத்தியக்காத்மா சுவாசிரய விஷயமாகிய அவித்தையோபாதி யத்தியாசத்தினுல் நானுரூபமாகக் காணப்படுகின்றது. நேத்திர தோஷத்தினுல் புருஷனுக்கு ஏக ரூபமான சந்திரன் நானுரூபமாய்க் காணப்படுகின்றது போலவாமெனக் கொள்க.

(க)—ஏகமான சிதாத்மவஸ்து அநேகமாய்க் காண்பது அவித்தியாத்தியாச பேதத்தாலெனக் கூறியதாம். 10

(அ-கை)

சம்சார சங்கரப் பிராந்தியானது அத்துவிதீ
யாத்மாபரோக்ஷ ஞானுனுபூதியினு லன்றி
நிவிர்த்திக்கப்படமாட்டா தென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாக
உறுதிப்படுத்தல்.

மட்டற்ற வெறும்பிரமை யால்விரிந்து திரநாளு மருவா தான, கட்டப்புன் புவனாவட்டங் கொள்ளிவட்டந் தனையுற ழக் காணல் வேண்டு, மூட்டற்ற தெய்வகதி யாற்பிரமை நட்டமெழன் முந்துமாறும், முட்டத்தின் புவனமது முன்னைப் போற் பின்னுளுந் தோன்று தன்றே. 11

(போ)—அந்தக்கரண வியாமோகமாத்திர ஜன்னியமாய் நசுவரமாயிருக்கின்ற சமுசார சக்கரமானது கொள்ளிவட்டம் போலத் தாபமாத்திர வதுவென் றறியத்தக்கது. தெய்வாதீனமாகச் சித்தவியாமோகம் நிவிர்த்தியாகுங்காலத்தில் சித்த மூலமான துவைதப் பிராந்தியும் நிவிர்த்தியாகு மென்க.

(க)—அத்துவிதிய வனுபவ ஞானத்திறைற் சித்தப் பிரா ந்தி நீங்குமெனபதாம். 11

(அ-ரை)

ஞானநிஷ்டன் உத்தான காலத்திற் சகத்தைப்
பிரதிபாமாத்திரமாய்க் கண்டிருப்ப
னென்பதைத திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாக உறுதிப்படுத்தல்.

நிலைமையிலா விவ்வுலகங் கந்தர்ப்ப நகாம்போ லிக ரற்றேங்குந், தலைமைசெறி ஞானமெனும் பெயர்பூண்ட வம்பரத்திற் சாலந்தோன்று, மூலவகல வெமக்கான்ம வுணர்வுதிக்கின் வெயிலெரிந்தா லொழியுமின்போன், மலைவுசெயு மந்த விந்த வுலகமெலா மக்கணத்தின் மறை ந்து போமே. 12

(போ)—சிதாகாச ஸ்வரூபத்தில் அவித்தியாரோபமான சகல ஜகத்தும் விவேகஞான திருஷ்டியினுல் வாதிக்கப்பட்டுத் தகதபடாதி போலப் பிராரத்தக்ஷயமட்டும் பிரதீதி மாத்திர மாய்க் காண்கின்ற தேகாதிப்பிரபஞ்சதலைக் கந்தர்வ நகரம் போல வறிந்து விவகரிப்பன்.

(க)—சகலப் பிரபஞ்ச வியவகாரமு மிரச்சு சர்ப்பம் போல வாக்கு மாத்திர கற்பிதமெனக் கூறியதாம். 12

(அ-கை)

துவைத புத்தியை யபூவாதஞ் செய்யில்
அகண்டைகரசானுபூதி சேஷிக்கு
மென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக கூறல்

ஆரோபமான ஜகத் தடங்கவுடைவினிலொடுக்கி மநந் திறந்தாற், சீராரு நமது சிந்தைந் சிவமயமே யாகிநனி சேட மாதும்,போராரு மநதகயம் பார்ச்சேற்றுப படுதழியிற் புணா ரா தென்று, னோராது மில்லாமற் கேவலந்தா னென்றே யாய நிகழு மன்றே. 13

(போ)—*தனது விரோதி சம்மாரத்திலும் யானை மாவுத்தனது நாசத்திலும் மதோன்மத்தமா யேகமாய்ச் சஞ்சரிக்கு மத்தகசம் போல பிரவிலாபண சமாதி யப்பியா சத்தினால் அவித்யாரோபிதமான தேகாதி துவைதப் பிரபஞ்ச நிவிர்த்தி வரும்போது சித்தமானது பிரத்தியக் கபின்ன ப்ர மாத்ம சொரூபமாகப் பரிசேஷித்து விளங்கும்.*

(க)—*மனன நிதித்தியாசன யுத்தியினால் அவித்தையா கற்பிதம் நீங்கில் அகண்ட சுபாவ ஞானானுபூதி விளக்கமா மெனக் கூறியதாம்.* 13

(அ-கை)

ஞானநிஷ்டனது சரீர நீங்குகின்றதற்குக
காலாதியபேட்சை வேண்டா
மெனபதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

இம்பருட லின்றேழிக வலதுறைக சசியருக்க ளிருக்து மடடும், விம்பமயச் சித்துருவாய விளங்குமெனக் கதனாலே விசேடமென்னே, தும்பமிப்போ துடைகவன்றிச் சிரகால நிலைபெறுக தும்பம் பம்பு, மம்பாத்தி னுக்கனுமாத் திரமே னும் விசேடமென்ப தனுது றதே. 14

(போ)—ஞானக்கினியால் தக்தமான இந்தச் சரீரமானது இந்த க்ஷணத்திலே போனாலு மல்லது கற்பகால பரியந்த மிருந்தாலு மதினாற் சிதாகாசவடிவனாகிய வெனக்கு யாதொரு விசேஷமுமில்லை. கடாதிகளினது வெகுகாலத் திதி நாசங்களால தினிடத்தி லப்பரிச்சின்னம் போலவிளங்குகின்ற ஆகாயத்திற்கு யாதொரு விசேஷ சம்பந்தமு மில்லாதது போலவாமென்க.

(க)—சிதாகாசனான புருடன் காலாந்தரமானதால் மித்தையான சரீரம் நீங்குகையைக் குறித்து நியமாபேட்சை வேண்டாமென்பதாம். 14

(அ-கை)

விஷய சிந்தையினாற் பிராணிகள் சமுசாரப்
பிராந்தியை யடைகிறார்க ளென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக்
கூறல்.

தங்குருசிந் தனையினழுந் தந்தினாற் றேற்றுகின்ற தையற் கண்டிவ், வங்கனமற் றவளென்றே நீணாள்வெய துயிர்த்திரங்கு மவனைப் போலுந், சங்கற்ப மாத்திரத்தாற் பலவிகற்ப மாய்த்தோற்றுஞ் சகங்க ளெல்லா, மிங்குச்சத் தியமென்றே மந்தமதி யினன் வாளா வேற மாலும். 15

(போ)—வாகிய விஷயஞ் சத்தியமென்றுள்ள இடபாவனையினாற் காணப்படுகிற ஜகத்து பிரதீதி மாத்திரமா யிருந்தாலும் அதனைச் சத்தியமென்று கருதி மூடபுத்தியுள்ளவன் மயக்கமடைகிறான். காமியானவன் றனது பாவனாதாருட்டியத்தினாற் சாமான்ய விஷயங்களைத் தனது இஷ்டஸ்திரீயெனக் கருதி பிரமிக்கின்றது போலவாமென்க.

(க)—சகல விஷயமுந் தோற்றன் மாத்திரமென்பதை யறியாத மயக்கமே சமுசாரப் பிராந்தியென்பதாம். 15

(அ-கை)

ஜீவன்முத்தர்கள் பிராரத்த க்ஷயமட்டும்
விப்ரவத்தை மித்தியா சித்திரமெனக்
கண்டு நிச்சயித்தனுபவிப்பார்க
ளென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

தன்னியல்பிற் றன்சுவையாயச் சச்சிதா னந்தமாயத் தயங்குமென்பாற், றன்னியமா மோகத்தா லுலப்பெனச் சொற்றிடுமிந்தத் தோன்மை ஞாலமன்னியவோ ரிடத்தினுங் காணப்படா தருவுருவே வடிவமாது, மன்னியவின் னேவியமே போலுமென வையமற மதித்து மியாமே. 16

(பொ)—*சகல கற்பனாதிஷ்டான பூதமாய் அகண்ட சிதானந்த ரூபமாகிய வெம்மிடத்திற் பிராந்தர்களினது அஞ்ஞான தோஷத்தினாற் றேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்சமென்று யாதொன்று கற்பிக்கப்படுகிறதோ அதனை மற்றொரு ஸ்தலத்திலுங் கண்டனுபவிக்கப் படாததாய் நிராகாரமாகிய ஆஸ்தான சித்திரமென்று நிச்சயித் தனுபவிக்கின்றோம்.*

(க)—*ஆகாயத்திற் சித்திரமெழுதியது போலச சகத் பிராந்தியை யறிவதென்பதாம்.* 16

(அ-கை)

ஆரோபவிலாசங்களா லதிஷ்டானமாகிய
சித்வஸ்து விகார சம்பந்தமடையா
தென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்

வானிறம்போற் றிகழத்தி யாசபே தத்தின் மறைபட் டாலு, ஞானகன மானபொருள் கண்டவொரு தற்சுவையை நனிநீங் காதா, லானமுரூ பற்பலச ராசரவி சித்திரத்தோ டொன்றி னாலுந், தானமரும் படவியல்பைச் சித்திரவத் திரமென்றுந் தணந்திடாதே. 17

(பொ)—அஞ்ஞானமாத்திரமாகச் சூபமான ஜீவேஸ்வர சகத்பேதத்திருஷ்டியானது திரோதானமடைந்தது போலிருக்கிற பிரத்தியக் வஸ்துவானது தன்னுடைய பேதத்திரய ரகிதமான அகத்துவிதீய பாவத்தை விடுகிறதில்லை. வெகுவித சித்திர பேதங்களாற் பூரணமாயிருக்கிற சித்திரப் படமானது தனது படபாவத்தை விடாதிருப்பது போலவென்க.

(கு)—காரண காரியங்களினால் மறைக்கப்பட்டது போல விளங்குவது வியவகார மாத்திரமென்பதாம். 17

(அ-கை)

ஞானநிஷ்டை யுடைந்தானவன் துர்லப
னென்றவனது ஞானவைபூதியைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக
கூறல்.

சத்தியசிற் சுகனமா யகண்டமாயந் தெளிபொரு ளாய்த் தானான்ம தத்துவாதீத் துவையோர்ந்த ஞானேன் றே மிகத்தெளிவன் றடையோன் றின்றிப் பொத்துடலிந் தியமுதலி யவற்றையபல் வாதனைகள் பூண்டுநிற்ப, மத்த மதி யினனெனினு தியானொன்றே சங்கையற மதித்தன் மானும். 18

(பொ)—கோடியிலொருவன் ஆசாரியப் பிரசாதத்தினால் சட்வித லிங்கங்களினாலும் சுருதி யர்த்த விசாரஞ்செய்து சத்தியஞான அகண்டானந்த லட்சணமாகிய பிரத்தியக் தத்துவமே நானென்று அறிகிறான். அவித்தியா வாசனையினாலுஞ் சாவகாச தோஷத்தினாலும் அவிவேகியாகிய புருஷன் தேகாதிகளை நானென்றறிந் தபிமானிப்பது போலவென்க.

(கு)—தேகாதி வாசனையிலுள்ள பிடிப்பு நீங்கி பிரத்யக் சொரூபத்திற் பிடிப்புள்ளதே ஞானநிஷ்டைக்குப் பிரயோசன மென்பதாம். 18

(அ-கை)

அக்கியாநகஞ் சூட்சும புத்தபுர்ள நீர்கள் அசக்தவியா விருத்தி யுபாயத்தினல் ஞானனுபூதி யடைவன்தத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக் கூறல்.

செங்கதிரோன் வெங்கதிரா லெதிர் நிகழும் பேய்த்தேரை நீத்தீர்ந்து, கங்கையினற் குளிர்புனலைப் புனிதமுறு மதிமான்கள் கைக்கொண் டாங்கு,மங்கலகை வெறும்பொய் பசை யிலதேனந்நா ளத்தகற்றி மாகீ ரத்தாற், பொங்கி னிய வொருசுவையை முனிவர்க ளநுபவிப்பர் போலியுள் ளத்தே. 19

(பொ)—தேகேந்திரியாதி சகலப் பிரபஞ்சமு மாயா மாத்திரமென்ற தைரியத்தினல் நேதி செய்து சருவவிலட்சணமாகிய பிரத்தியக்கானந்தானுபூதியானது இருதயத்தில் விவேகி ஜனங்களா லடையப்படுகிறது. உத்தம புத்திசாலிகளாகிய புருஷர்கள் உலலோல கல்லோலத்தோடுங் கூடிக் காணப்படுகிற மரீசிகாப் பிரயாகசத்தை விட்டு கங்காப பிரவாகத்தை ஆசிரயிப்பது போலவாமென்க.

(க)—தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களை நேதி செய்யுமிடத்தில் யதார்த்த வஸ்துவான தடையப்படு மென்பதாம் 19

(அ-கை)

பிராகிருத ஜனங்கள் பிரத்தியக் தத்துவத்தைக் குரு மூலமாய் விசாரித்தறிகிறார்களில்லையென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக் கூறல்

ஒன்றத மஃஞ்ஞியதா மிகவேளிதாமினைத்தாத மொப்பிலாத, நன்றன வம்பரந்தி னனிநோன்று ஞாலமேலா நதவித் தெங்குந்,தன்றோராற் பாவுமெழி லாத்துமதத் துவ

விரவி தன்னை யையோ, வன்றிய மூடவுல குலாகரிறை யாதரித்து மதியா வன்றே 20

(போ)—சர்வ ஜகப் பிரகாசகராகிய ஆதித்தனைக் கூகைகள் விழியின் குற்றத்தால் தெரிசித்தற்குற்சாகஞ் செய்யாததுபோல நித்தியாபரோட்ச சித்தமாகிய பிரத்தியாக்காத்ம தத்துவத்தைத் தேகாத்மபுத்திகளாகிய அஞ்ஞ ஜனங்களாதரிக்கிறார்க ளில்லை.

(க)—அஞ்ஞான தோஷத்தினால் ஆத்மப் பிரகாசத்தை யிச்சிக்கவில்லை யென்பதாம். 20

(அ·கை)

தத்துவாஞ்ஞானமூலமான வன்னிதாஞானமே
மூட ஜனங்களுக்கு வெகுவித ஸம்ஸார
தாபஹேதுவா மென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக்
கூறல்.

மன்னியவா னந்தவொளி வடிவமதாய் நிகழுமிம் மாஞா லத்தை, யன்னியமா மெனப்பாவித் தறிவில்லான் பெருந்தாப மடைவன் சீசீ, மின்னியதீ பாதிகளிற் றிருசியமாய் மிளிர்தருந்தன் மேனிச் சாயை, தன்னினைவே றென்றெண்ணி மாமோகத் தினின்மூழ்குந் தனிச்சே யொத்தே.

(போ)—நிரதிசயானந்த சத் சித் விலாசமாகிய ஜகத்தை யாத்மப் பிரகாசத்தைக் காட்டிலு மன்னிய மென்று கருதிய மூடன் வெகுவித சமுசாரக் கிலேசங்களை யடைகிறான். தீபாதியாசிரயங்களினாற் றனது சரீரத்தைச் சம்பந்தித்துக் காணப்படுகிற சாயையை யன்னியமென்று கருதிப் பரிப்பிரமித்த பாலகன் றுபமடைவது போலவாம்.

(க)—ஆத்மாவை யனாத்மாவெனக் கருதிய மோகமே தாப ஏது என்பதாம் 21

(அ-கை)

மாயையினாலும் மாயா காரியங்களாலும்
ஆத்மாவிற்குக காலத்திரயத்திலு
மியாதொரு சம்பந்தமுமில்லை
யென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

மடமான மாயைதனை துருவமிலா வான்முதலாம் வகைக ளாலே, தடமான வசங்கவொரு சின்மயனை பேதிக்கத் தக்க தன்றாந், திடமான மழைத்தாரை தன்னுடைய துளிக ளின்மென் றிரள்க ளாலே, யிடமான பசும்பதும பத்திரத் தை நனைப்பவுரித் தென்றோ லாமே. 22

(போ)—*அனிர்வசநீய அநாதி யவித்தையானது தனது விலாசமாத்திரங்களான ஆகாசாதி விகாரங்களால் அசங்க சித்து ரூபமாகிய ஆத்மவஸ்துவைப் பரிசிக்கமாட்டாது; வருஷதாரையானது தனது சலகணங்களாற் பத்மதளத் தைப் பரிசிப்பதில் யோக்கியமாகாதது போலவாம்.*

(கு)—*நிர்மலமான வஸ்துவை மலதோஷஞ் சம்பந்தியா தென்பதாம்.* 22

(அ-கை)

மனோகற்பனை விலாசங்களான ஜகத் விகற்பங்
கள் அசங்கசிதாத்ம நிஷ்டனாகிய ஜீவன்
முத்தனை ஸ்பரிசிக்கமாட்டா வென்
பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக்
கூறல்.

தோற்றாவு மாத்திரமிங் குருவான சகவிகற்பத் தோதுதி யெல்லா, முற்றமுறு சங்கமிலா மொருவியசின் மயவெனை யொட்டா வன்றே, மாற்றருமா ரோபிதமா மலினுதி விசித்திரதன் மங்க ளெல்லாந், தேற்றமிகு நிருமல மாய் வெளியுருவாம் வியோமத்தைத் தீண்டுங் கொல்லோ,

(போ)—இரச்சு சர்ப்ப சுத்திகாரசித ஸ்தாணு புருஷ மரீசி சல கந்தர்வ நகராதிபோலப் பிரதீதி மாத்திரங் களான விஶ்வ விகற்பங்களனைவை அவித்தியா காமகர்மாதி வாசனுலேச ரகிதனும் நித்திய சுத்த புத்த முத்த சத்தியஞான கண்டானந்தனுகிய வென்னைப் பரிசிக்கமாட்டா. அஞ்ஞ ஜனங்களா லாரோபிக்கப்பட்ட நீலத்துவாதி வர்ண விகாரங் கள் நிர்மலமான ஆகாயத்தைப் பரிசியாததுபோலவாம.

(க)—சொசசமான சிதாத்மவஸ்துவை அந்தகாரமயமான ஜகத் விகற்ப மடாரதென்பதாம். 23

(அ-கை)

தேகத்திரயங்களு மவற்றிற்குரித்தான தர்மங்களுஞ் சர்வ சாட்சியான ஆத்ம வஸ்துவைச் சம்பந்தியாவெனத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக் கூறல்.

பரிபூரண மாகிநிறைந் திருக்குமொரு கரியான பரமா மென்பால், விரிவுறுசாக் கிரத்தியொடு சொப்பனமோ சுழுத்தியென விளம்பப் பட்ட, திரிவிதமா மவத்தைகளு நாடோறும் பிறப்பிறப்புச் செறிந்த வாகி,வரியமரு மரகபதி வபுவினிற்கஞ் சுகங்கள்போல் வயங்கு மன்றே. 24

(போ)—சர்ப்பசத்தையினுல் ஜீவித்திருந்த சட்டை யானது சர்ப்ப சம்பந்தமில்லாம னீங்குங் காலையில் சர்ப்பமோ சேஷித்திருப்பதுபோலத குணத்திரயங்களின துற்பத்தி நாச ங்களால் ஆவிர்ப்பாவ திரோபாவ தர்மம்பொருந்திய அவஸ்தாத் திரயங்களும் அவற்றின தாசிரயங்களான ஸ்தூலசூட்சுமகாரண மான சரீரத்திரயங்களும் பிரத்தியகாத்ம சத்தையினுற் ஜீவித் திருக்கின்றனவாயினும் விவேக திருஷ்டியினு லத்தியாச சம்பந்த நீக்கமாகின்றபோது பிரத்தியகாத்ம வஸ்துவுங் கியா தொரு சம்பந்தமு மின்றித் தான் மாத்திரமாய்ச் சேஷித் திருக்கு மென்பதாம்.

(க)—சர்வாதிஷ்டான பிரத்தியக் பிரஹ்மசத்தையேசுபா வ சத்தை யெனக் கூறியதாம். 24

(அ-கை)

தத்துவம் பதார்த்தங்களுக்குச் சத்தபேதமே யன்றி யதார்த்தபேத மின்றெனபதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக் கூறல்.

சொப்பனமே சாக்கிரமே யெனப்புகலும் விசேட மிது சொலால் வந்தன்று, துபபுறுமா யாமயமா குதலந்த விரண்டினுக்குந் துலிய மேயா, மப்படியே பிரத்தியக்குப் பராக்கென்னும் விகற்பமுநா மத்தா லான, தெப்பொழுது மெய்ஞ்ஞான சுகமேயிவ் விரண்டினுக்கு மியல்ப தாமே. 25

(பொ)—*ஜீவனென்றும பரனென்றுஞ் சொல்லப்படுகிற விகற்பமானது நாமமாத்திரமாகிறது. யாதொரு காரணத்தினால் ஜீவபரர்களுக்குச சத்தியஞான சுகமே சொரூப லட்சணம். அன்னிதாக்கிரகண ரூபமான ஜாககிர சொப்பனப் பிரபஞ்ச முழுவது மாயாமயமா யிருந்தாலுஞ் சாக்கிரமென்றுஞ் சொப்பனமென்றுஞ் சத்த பேதத்தினால் வியவகரிக்கப் படுவது போலவாம்.*

(கு)—*திருஷ்டாந்தமே தாஷ்டாந்தமாயும், தாஷ்டாந்தமே திருஷ்டாந்தமாயும் பெரியோர்கள் சொல்லுவது பிரத்தியகாதமாவே பரமாத்மா, பரமாத்மாவே பிரத்தியகாதமா வென்பது போலவாம்.* 25

(அ-கை)

விஸராந்த சித்தர்களாகிய ஜீவன் முத்தர்க ளனுபவ முரைத்தல்.

புறப்பொருளின் வருவிசன சம்பந்தத் தாலிளைப்புப பொருந்து றதாய்ப்; பறப்பறவிந் தியவழிச்செல் லாதடங்கிச் சகவிகற்பப் பற்றேன் றின்றிச், சிறப்பமாதன் றனந்த மாத்திரமாயத் தனித்திருக்குஞ் சித்தம் பெற்றே, றுறப்படு சாக்கிரத்தினுநற் சுழுத்தியநு பவத்தினிலைத் துவகைகூர்வார்.

(போ)—வாகியாந்தர சங்க ரகிதராய் அத்தியந்த முப சாந்த சித்தராய் ஜீவேப்ஸ்வர ஜகத்பேதப் பிரமரகிதரா யிருக்கிற ஞானநிஷ்டர்கள் ஸ்வாராச்சிய சாம்பிராசிய சுகத் தில் ரமித்துச் சதா சாக்கிரத்துக்களா யிருந்தாலும் சுழுத்தி காலம்போற் சகஜமான சமாதியானந்தத்தையே யெல்லாக் காலத்திலு மனுபவிக்கிறார்கள்.

(க)—ஜீவத்துவ நீங்கிய பிரஹ்மநிஷ்டன் ஆனந்தப் பிர ஞ்ஞை ஏயோகே திருபதனாயிருப்பனெனக் கூறியதாம். 26

(அ-கை)

அவிவேக ஜனஙகளாற் சீவன்முக்தன் கருத்தா
போக்தா வென்று நிரகிக்கப்படுபவனாகிலும்
பரமார்த்தமா யவன் றனுபவத்தினாற்
கருத்துருத்துவாதி தர்மமவனுக்
கின்றென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

காயமுயல் வுறுந்நமக் கடடுப்றே ரென்னைமிகக் கருத்த னென்றே, யேயநினைக் கின்றனரோ லதனுலென்னிருந்தபடி யிருக்கின் றேனும், றேயவரு மேகமதிற் புக்கானேன் றற மூடர் துணியப்பட்ட, தூயதுளிர் மதியமவ்வா றம்புதத்தி னணித்தேனுந் தோயுங் கொல்லோ. 27

(போ)—திரிவிதகரண வியாபாரத்திலே திருஷ்டி யுடைத்தான பாமர ஜனங்கள் அசங்கசிதாதமராமனாகிய ஜீவன் முத்தனைத் தொழிற் செய்பவனென்று நிரகிப்பார்களாயினு மவர்களது புத்தியாக்கிரகணத்தாற் சீவன்முத்த னந்தத்தர்மம் பொருந்தினவனாகமாட்டான். மேகநிஷ்டமாகிய சலனாதி தர் மத்தைப் பாமர ஜனஙகள் சந்திரனிஷ்டமென்று கூறுகின்றா ராகிலும் அந்த மேகநிஷ்டமான சலனாதி தர்மஞ் சந்திரனுக் கில்லாதது போலவாம்.

(க)—அத்தியாச பேதப் பிரமண நீக்கத்தி லாத்மப் பிர காச முண்டாமென்பதாம். 27

(அ-கை)

அத்துவித தரிசியாகிய ஜீவன் முத்தனுக்கு
வியவகார காலத்திலுந் துவைதப்பிராந்தி
யுதியாதென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

மித்தையதாயத் தோன்றுறுமேற் றேன்றுறுக விவ்வுலக விசித்தி ரந்தா, னத்துவையாற் றத்துவவித் தாகிநிக ழெனக்குவரு மானி யேதோ, சுத்தமயக் காங்கனவிற் பயந்தருகைப் பகடாதி திகழு மேனு, மோத்தவிது சொப்பனமே யென்றனுசந் திப்பவனுக் குறுமோ பீதி. 28

(போ)—*அனேகவித நாமரூபாதமகமான சகல ஜகத் விசித்திரமு மிந்திரசாலம் போன்று மாயாமாத்திரமென்று கண்டு ரமித்திருக்கிற ஜீவன்முத்தனுக்கியாதோரா னியுமில்லை. நித்திரா தோஷத்தினுற் சொப்பனுவஸ்தையி லனேக வித கச முதலான வடிவங்களைக் கண்டனுபவித்தோமென்று சிந்தித்தாலுஞ் சாக்கிரத்தோடுகூடிய புருஷனுக் கதனுலோரானி லாபங்களில்லாதது போலவாம்.*

(க)—*ஸ்வரூபப் பிரகாசையுடைத்தான விவேகிக்கு மாயாரூபமான அன்னிய சிந்தை யின்றென்பதாம்.* 28

(அ-கை)

ஜீவன்முத்தன் பிராரத்த க்ஷயமட்டுஞ் சகலமு
மித்தை யென்று போகம் புசிப்ப
னென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

அனைத்துலகு மசத்தென்றே நெடுங்கால நன்றாக வாய்ந்தோர்ந் தோனுந், தினைத்தெனினும் பிரியாத்த் தியாத்துமதிட் டியைச்சத்தந் செறிந்தே நிற்பா, னுனத்ததுமிங் கானனந்தா னெக்காலு மிலையென வோருப்பட் டோனு, மனித்திகழ்தன் முகங்காண விரைந்தத்தங் கைக்கோள்ளான் மானு மன்றோ. 29

(போ)—சகல ஜகத்துங் காலத்திரயத்திலு மில்லவே யில்லை யென்று சதா திடீ. நிச்சயமுடைய ஞானநிஷ்டனானவன் சரமசரீரபதன பரியந்தம் பாமர ஜனங்கள் போற் போகம் புசிப்பன். முகுரத்தில் முகமில்லையென் றறிந்திருக்கிற புருஷன் முகதரிசனத்தின் பொருட்டுக் கண்ணாடியை ஆசிரயிப்பது போலவாம்.

(க)—விஷயங்கள் சத்திய மின்மையால் அவற்றிலவாவின்றிப் புசிப்ப னென்பதாம். 29

(அ-கை)

வாசனாத்திரய ரகிதனாகிய ஜீவன்முத்தன்
மனதிலியாதொரு சங்கமுமில்லாதவ
னென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

பொருந்துமுறு மாதாவாற் கவளங்க ளளந்தோறும் புலனுற் றலும், பெருத்ததுயி லாற்சிசுதான் வேறென்றுந் தெரியாத பெற்றி போலப், பருந்தவிழி யநூலிவ் வுலகெனுமிந் திரசாலம் பார்த்திட் டாலுந், திருந்துமுறு மகந்தோரோர் ளொளியாலே யாதொன்றுந் தெரிகி லேனே. 30

(போ)—இந்திரஜாலத்தினுண்மையைத் தெரிந்த புருஷனிந்திரஜாலக் காட்சியினால் மனதில் மயக்கமடையாதிருப்பது போல, ஆத்ம சன்னிதியிற் காணப்படுகிற தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்ச மிந்திரஜாலம்போ லென்னுமநுபவதினால் ஜீவன் முத்தனியாதொரு மயக்கமுமுறான். ஸ்வரூபஸ்திதியினின்று நழுவுதலையு மடையான் நித்திரா பரவசனாகிய பாலகன் மாதாவினாற் கொடுக்கப்பட்ட கவள பக்ஷணந்தோறும் கவள பக்ஷணந்தோறும் வெகுவித கதா திருஷ்டாந்தங்களாற் போதிதனு யிருந்தாலு மனதி லியாதொன்று மறியா தனுபவித்தது போலவாம்.

(க)—அதீதானுபவ சுகத்திற்கலந்த வறிவுக் கவ்வானந்தப் பிரஞ்ஞையைத் தவிர அன்னிய பாவ முதியாததெனக் கூறியதாம். 30

(அ-கை)

துவைத திருஷ்டியினு லத்துவித திருஷ்டி
மறைபட்டிருப்பது போல அத்துவித
திருஷ்டியினாற் றுவைத திருஷ்டி
மறைபடுமென்பதைத் திருஷ்
டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

திருசியந்தான் புடமாகத் திகழுமேனிற் பூமவுருத் திகழா
தாதும்இருமையுறு பூமவுரு விலங்குமேனிற் றிருசியமற் றிலங்கா
தாமே, மருவலுறு மறுகீவுந் தெரியுமேனி னிப்பூமி
மறைந்து போதுந் தெரிவுறுமே லிப்பூமி மறைந்துபோ
மவ்வாறுந் தீவு தானே. 31

(பொ)—வாகிய விஷயாசக்தியினாற் றிருசியப் பிரபஞ்ச முறுதிப் படுங் காலத்திலே அகண்டானந்தைகரசராகிய பூமாத்மாவானவர் பிரகாசிக்கமாட்டார். சத்தியாதி லட்சணராகிய பூமாத்மா நிஷ்பிரதியந்த திருஷ்டியினாற் பிரகாசிக்குங் காலத்தில் ஆகிரத ஜடாத்மக ரூபமான திருசியப் பிரபஞ்ச மறைபடும். தீவாந்தரத்தி லிந்தப் பூமி காணப்படாமலும் இந்தப் பூமியில் தீவாந்தரங் காணப்படாதது போலவாம்.

(க)—ஞானதிருஷ்டியாற் பிரபஞ்சமும் பிரபஞ்ச திருஷ்டியால் ஞானமு மறைபடுமென்பதாம். 31

(அ-கை)

சுபேச்சை முதலிய பூமிகாப்பியாசக் கிரமமாகப்
பிரமாண ஞானானுபூதி உறுதிப்படுங்
காலையில் துவைத வாசனைப் பிராந்தி
திருஷ்டி மறைபடுமென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

சந்திரன்றன் கலையென்ப தனுதினமும் பெருகுதலைச்
சார்ந்த தாகின், மைந்துறுபே ரிருளான தடைவாக நாச
முறு மாபு போலச், சுத்தாநற் பிரபோதம் பயப்பய்ய மிக

வளர்ந்து துன்னு மென்றல், வெந்துயர்செய் விப்பிரமை துகடா விருதயத்தில் வீய்ந்து போமே. 32

(பொ)—ஆசாரியருபதேச பூர்வகமான மகா வாக்கியார்த்த விசாரஜன்னிய விவேக ஞானமானது மனன நிதித்தியாசனுதிக்கிரமமாக விருத்தித்துவயஉபாதியினுல்அகண்ட விருத்தி ஆரூடமாகப் பிரகாசிக்கும்போது மனோ நிஷ்டமாகிய கத்துருத்துவாதிப் பிராந்தி வாசனைகளெல்லா நிர்மூலமாக நிவிர்த்திக்கும். சுக்கிலபட்சத்திற் கிரமமாகச் சூரிய சம்பந்தத்தினுற் சம்பூர்ணராய்ச் சந்திரன் பிரகாசிக்குங் காலத்திற் கிரமமாக அந்தகாரம் நிவிர்த்திப்பதுபோலவாம்.

(க)—பரிபூர்ண ஞானனுபவ காலத்திற் பரிச்சின்ன பாவந் தோன்றுதென்பதாம். 32

(அ-கை)
பிரஹ்மானந்த திருப்தனுகிய ஜீவன்முத்தனுக்குக்
கிரியா நியம மின்றென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக்
கூறல்.

பிரமவநு பூதிதரு மொருசுவையா னிறைவுபெறு பெரியோர் தம்பாற், கருமவநு பந்தந்தால் வருவிதிக ளெல்லாமுங் கழன்று போமே,வாமருள்சித் தர்கடேரிவித் திடுமிரசாயனமருந்தி மகிழ்வார்ந் தோர்பாற், றரமுறுபா கத்தால்வந்துறுமருந்தின் விதிகளெலாந் தங்குங் கொல்லோ. 33

(பொ)—பிரஹ்மாத்மைக்கிய ஞானனந்தானுபூதியினுற் பரம திருப்தனுய்க் கிருத கிருத்தியனுயிருக்கிற ஜீவன்முத்தனிடத்தில் கர்ம சம்பந்த விதிகள் பிரியமின்றி நிவிர்த்திக்கின்றன. யோகசித்தனுல் பிரத்தியக்ஷமாகக் கொடுக்கப்பட்ட ரசாயனதி திவ்விய ஔஷத பானங்களினுற் றிருப்தியடைந்திருக்கிற புருஷனுக்குப் பிராகிருதாவுஷத பானங்களானவை ருசியேதுவாகாததுபோலவாம்.

(க)—ஆத்மானந்த திருப்தனை ஜீவன்முத்தனுக் கிராசத விருத்தியின்மையால் கன்மந் தானே நீஙகுமென்பதாம். 33

(அ-கை)

கிருதகிருத்தியனாகிய சீவன்முத்தனது சமாதி
சீலத்துவம் லோகானுக்கிரக நிமித்த
மென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

சகலவடி வழந்தானயத் திகழுமனி வானுமொரு சமாதி தன்னை, யகிலமதி னட்கழிப்பான் முன்போலன் புற்றுமிக வாதரிப்பா, னிகிலவளப் பழநிறைந்த பூபால னொருவன்று னோரம் போக்க, வகைவகையாஞ் சதுரங்கந் தனைநேயம் வைத்துமிக வளர்ப்ப னன்றே. 34

(போ)—அகண்டைக ரசானுபூதி பெற்ற வித்வான் பூர்வானுகுணமாகப் பிராரப்தகர்ம நிவிர்த்தி பரியந்தஞ் சமாதி நிஷ்டையையே ஆசிரயிக்கிறான். சர்வ சாம்பிராசகிய சம்பன்னனாகிய ராஜாவானவன காலக்ஷேபத்தின் பொருட்டுச் சதுரங்க பலத்தைத் ரக்ஷிப்பதுபோலவாம்.

(க)—ஞானியுடைய சமாதியனுஷ்டானமும் லோகானுக்கிரக நிமித்தமெனக் கூறியதாம். 34

(அ-கை)

ஜீவன முத்தனால் விடப்பட்டவையே
நிஷேத சாஸ்திர சம்மதமெனத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

விதிகளெலாஞ் செய்யாமல் விடுத்தோனையான்மாவை மிகத்தேர்ந் தோனைப், பொதுவெனுமா மறைபுகலு நிடேதமெலா மாநந்தம் பொருந்து விக்குந், திமருவு கருமமாத் திரநோக்காச் சோம்பனுக்குச் செயகையாதுங், கதுவுற வேண்டாவென்று புகல்வோன்றன் மொழிகண்மனோ காங்களாமே. 35

(போ)—விதி நிஷேத சகல நியதிகளையுங் கடந்த சங்கா த்மமாத்திரந் திருப்தனாகிய சீவன்முத்தனைச் சுருதி சம்பந்

4

தங்களான நிஷேதங்களியாவுஞ் சந்தோஷிப்பிக்கின்றன. சகல வியாபாரங்களிலும் விமுகனுய அத்தியந்தஞ் சோம்பலுடைத்தான புருஷனுக்கு நீ யாதொன்றுஞ் செய்யவேண்டாமென்று சொல்பவனுகிய புருஷனது வசனங்கள் மனோகரங்களாயப் பவிப்பதுபோலவாம்.

(௬) ஞானியாகிய சீவன்முத்தனுல் விடப்பட்ட சகலமும் நிஷேதமெனக் கூறியதாம். 35

(அ-கை)

தத்துவஞானி விதிகிங்கரனுகா
னென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

தத்துவத்தை யனவரத மனுசந்தித்திடுமுனியாஞ் சார்வபௌம, னெத்தபடி நிற்பினுமேல் லாஞ்செயினுந் தாவனேவொண்ணு னுமா, லித்தரையேல் லாங்கைக்கொண் டரசாண்டு வேண்டியவா றிருக்கும் வேந்த, னத்தூருமன் னுயிர்களாலேவல்கோளற் கேக்காலு மரியனுமே. 36

(பொ)—அகண்டைகரச பிரஹ்மதத்துவானுசந்தானபராயணனுகிய முனீந்திரனுனவன விதி நிஷேதமின்றிச் சுதந்தரனுய்ச் சஞ்சரித்தாலு மிதர ஜனங்களினது நியோசகிய விஷயனுகான். யேகசக்கிராதிபத்தியம் பெற்று யதேசசாபரனுய்ச சாவசுதந்தரனுயிருக்கிற ராஜாவானவன் றனது நியோசகிய ஜனங்களாற் சாமானிய விஷயத்தில் பிரவிர்த்திக்கப்படமாட்டானென்பது போலவாம்.

(௬')—சத்திய ஞானனந்த ஸ்வரூபமே தானுயிருக்கும் ஞானி விதி விலக்குகளினு லேவப்படானென்பதாம். 35

(அ-கை)

ஞான நிஷ்டனுக்குப் புண்ணிய பாவகர்மங்
களா லானி விர்த்தி யில்லை யென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

பாமார்த்த நோக்கமுடை யவனுக்கு முன்னேடுபின் பண்ணப்பட்ட, தருமாதன் மத்தொழில்க ளாற்சம்பந் தேவி பத்தே சற்றுமின்றும், பெருமேகம் பொழிதருநீர் முழுக்கா லும் வெப்பமிகப் பெறுத லாலு, .மெரிமேவு பாலைவனத் தின்பயிருக் கேற்றமுட னிழிவு மின்றே 37

(பொ)—*விவேகி புருஷனுக்கு ஞானேதய பூர்வோத்திர காலங்களிற் செய்யப்பட்டதாயுள்ள புண்ணிய பருவகர்மங்க ளால் லாப நஷ்ட சம்பந்தமுண்டாகிறதில்லே. மேக வருஷத் திலுஞ் சூரியரஸ்மித் தாபத்திலுமுஷரபூமியில் பயிர் விர்த்தியு நாசமும் பவியாதது போலவாம்.*

(க)—*ஞானியானவன் அகர்த்தாவாதலால் புண்ணிய பாவத் தொடக்கினல் வரும் லாபா லாப மவனுக்குண்டாகா தெனக் கூறியதாம்.* 37

(அ·கை)

ஞானி பிராரத்த போகம் புசித்துத் தீர வேண்டு மென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

ஒல்லைவினை யாலுண்டாந் சம்பந்தே யாதல்ல தொழி ந்த தாதல், வல்லையநு பவித்தோறயப் புரு - ன்மித திருத் தியினை மருவுவாறு, லல்லல்செயும் பாம்பாட்டி தன்வயத் திலகப்பட்ட வரும்பு யங்கம், புல்லியவ ளியற்றுதண்ட விதி களைநீங் குறச்சமாத்துப் பொருந்துங் கோல்லோ. 38

(பொ)—*பிராரத்த போகத்தின லதிகந் துக்கானுபவம் வந்தாலுஞ் சுகானுபவம் வந்தாலும் விவேகி புருஷன் புசிக்கிற வனுகவே திருப்தி யடைகிறன பாம்பாட்டுவோன் வசமான சர்ப்பமானது அவனதீன மாய்ச் சுகதுக்க மனுபவிப்பது போலவாம்.*

(க)—*ஞானி விட்சேபநாச பரியந்தமும் பிராரத்தம் புசித்தே தீரவேண்டுமெனக் கூறியதாம்.* 38

(அ-கை)

பிராரத்த கர்மாநுபவத்தினால் விவேகி புருஷ
னந்தத் தாபமுறு மென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

ஆன்மவறி வுடையவன்முற் கருமபரி பாகவசமடைந்தோ
னேனுந், தான்மருவு தன்பரம வவதியிதா மெனத்தேறித்
தளர்வு நண்ணுறான், கான்மருவு வழிச்செல்வோர் கால்
வருந்த மெயதுகினுங் கிராமாந் தத்தின், மேன்மருவு வழி
யளவைத் தெளிந்துவதந் திடைவிசன மேவா னன்றே. 39

(போ)—*தத்துவ தரிசியாகிய புருஷன் பிராரத்த கன்ம சுபாவங்களை யறிந்து கர்மக்ஷயமே நிவிர்த்தி யேது வென்று நிச்சயத்தினாற் கிலேசமுறான். கிராமாதி மார்க்க பரிமாணத்தை யிவ்வளவென் றறிந்திருக்கிற புருஷன் சஞ்சாரத்தினால் சிரமமுடைத்தானவனாயிருந்தாலும வழிமத்தியிற் றுக்கியாதது போலவாம்.*

(க)—*பிராரதத முடிவை யறிந்தவனதமுல் வருஞ் சுக துக்கத்தைக் கணியானெனக் கூறியதாம்.* 39

(அ-கை)

பிராரத்த துக்கம் மககதாய் வரினும் விவேகி
புருஷன் சித்தவிக்ஷேபமுறா னென்ப
தைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவிததல்.

அகம்புறமும் பரமான்மா வொருவனே யாமெனநன்
கறிந்த ஞானி, மிதந்த விச னமதுறினு மோர்சிறிதுங் கிலே
சமே மேவானன்றே, செகங்கலங்கு போர்முகத்தே விசய
முற வொருநோக்கர்ந் தீர ரேனே, னுகம்பரவு மொட்டல
ரால் வருந்துறினுங் கிலேசமப்ப் முறுவ துண்டோ. 40

(போ)—*உள்ளிலும் வெளியிலுஞ் சர்வமும் பிரத்யக் ஸ்வரூபமென்று பிரமாணபூர்வகமாக வறிந்திருக்கிற புருஷன்*

பிராரத்த கர்மாதீனமாய் வரு மகத்தான கஷ்டமடைந்தாலுஞ் சித்தத்தில் பரிதாபமுறுன். யுத்த முகத்திற் சத்துரு ஜயத்தையே முக்கியலாபமென்று கருதி யுத்தஞ் செய்கிற புருஷன் சத்துருக்களால் மிகவும் அஸ்திராதிகளாலுபத்திரிக்கப் பட்டாலுந் தீனதை யடையாதது போலவாம்.

(க)—சர்வமு மாத்ம சொரூபமாய்க் கண்ட விவேகிக்குஞ் சுயதிருஷ்டியில் பிராரத்த கர்மந்தோற்றும லாதமானுபவப் பிரஞ்ஞையாய விளங்குவனென்பதாம். 40

(அ-கை)

மகத்தான விஷயமும் விவேகியை ருசிப்பிக்க
மாட்டாதென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

ஞாலமதி லுறுவிபவ நவிபரம வற்புதமாய் நண்ணு மேனுஞ், சாலவத னதுவாய்மை தனையறிந்த மாத்ரன் றனை மயக்கா, கோலமடவால்வேடந் தாம்பையின்மேலலங்கரித்துக் கொள்ளா நின்றேன், கேலவினத் தாற்றனைத்தேர் விடலையையாமயினுமயக்கக் கிட்டானிடே. 41

(பொ)—பிரபஞ்ச சம்பந்தியான சிருக்குச் சந்தன வனிதாதி பதார்த்த விசேஷமானது அஞ்ஞ ஜனங்களுக்குப் பரமாற்புதமாய்த் தோன்றினாலும் உண்மைஞானியான தீரனை மயக்காது. ஸ்திரீ வேஷதாரியாகிய புருஷன் ஸ்திரீ வேஷானுரூபங்களான விலாசங்களினாலவனதாண்மையை யறிந்திருக்கிற புருஷன் அதியந்தங் காமுகனாயிருந்தாலு மவனை மோகிப்பிக்கிறதில் சமர்த்தனாகாதது போலவாம்.

(க)—விஷயத்தின் முடிவை யறிந்திருக்கும் விவேகிக் கதனாலானி யின்றென்பதாம். 41

(அ-கை)

ஆத்மானந்த திருப்தனாகிய விவேகி புருஷன்
பூர்வம் போல விஷய விசையினாற்
சோகனை யடையானென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

அகத்தினிரந் தரமேலா யிலங்குகின்றவான்மவடி வாய் நிற் போனே, யிகப்பேருந்ளக டமிஞனு முன்போல விசன மே யினையவதில்லை, யிகூர்ச்சியறத் தெய்வகதி யானிதி யோரிடத்துற்ற லிலம்பா டேர்ளோ, னுகந்தினின்முன் போலேளிய னெனக்கருதிப் புகன்றுலைவ துண்டாங் கொல்லோ. 42

(போ)—எல்லாக் காலத்திலு நிசானந்தாநுபூதியிஞல் திருப்தனுகிய ஞானநிஷ்டன் அஞ்ஞான தசையில மயக்க முற்றதுபோல விஷய லாபா லாபங்களைக் கருதிச் சுகதுக்கம் பொருந்தான். தரித்திரன் தெய்வ யோகத்திஞல நிதிலாபம் பெற்றபின பிறகு தீனதை யடையாததுபோல.

(க)—ஞானி மகததாகிய பிரஹ்மானந்த நிதியைப் பெற் றவ்வானந்ததில் களிப்புற்ற காமஞயிருப்பதால் விஷயப் பிர யோஜனத்தைக் கருதானென்பதாம். 42

(அ-கை)

மயித்திரியாதி குணஙகள் விவேகியான் பிரஹ்ம நிஷ்டனிடததில சுபாவமாகவே விளஙகு மென்பதைத் திருஷ்டாநத பூர்வக மாகத தெரிவித்தல்.

பெரியவிழி மறுவுறுதன் மகிமைசேறி பெரியோனைப் பெருநா னத்துக், குரியசுப குணங்களலங் கரிப்பனபோ லுந்சுயம்வந் தோன்ற நிற்கு, மறையனவன் றன்வயஞுயச் சுகிர்தரு யிருக்கினவற்கா ளாரேநம், புரையறுமவ் வரை யனையே தானேவந் தோன்றிமிகப போலிவான்றே. 43

(போ)—பிரஹ்மாநுபவ சுவராசசிய சாம்பிராசசிய விபூதி யையடைந்திருக்கிற சீவன் முத்தனுக்கு உபகிடதப் பிரசித்தங் களான மயித்திரியாதி சகல குணஙகளுமை அலஙகாரமாகச் சுயமே பொருந்தியிருக்கும். ராஜாவானவன் அததியந்தஞ் சுகிர்த்தாயுஞ் சுவாதீனஞயுமிருக்குங காலததில் அவனது பிருத்தியாளு யிஷ்ட ஜனங்களுந தாமே வந் தனுசரிப்பது போலவாம்.

(க)—சுத்த சத்துவ விருத்தியை யுடைத்தான சீவன் முத்தனை மயித்திரியாதி குணங்களே தாமே வந் தனுசரிக்கு மென்பதாம். 43

(அ-கை)

பிரமாண சித்தமாகிய சுவானுபூதிப் பிரதான மான ரகசியார்த்தத்தைக் கூறிப் பிரகர ணத்தை யுபசம்மரித்தல்.

அஞ்ஞான மேயில்லை யிவ்வுலக முளதாமென் றறைவ தெங்கே, விஞ்ஞான வடிவாஞ்சீ வேசதேசிகரெனச்சொல் விகற்பஞ் சேய்த்தா, மெய்ஞ்ஞான வொருசுவையாய்த் தனித்துநிரு மலமாகி விளங்குந் தானு, யெஞ்ஞான்றும் பரி புரண கேவலமாம் பிரமமே யாகுகின்றேன். 44

(பொ)—*மாயையு மாயாகாரியங்களுங் காலத்திரயத்திலு மில்லவேயில்லை யென்னுஞ் சகல சுருதிப் பிரமாணங்களினு லுஞ் சொப்பிரகாசாத்ம வஸ்துவில் அந்தகார ரூபமானவவித் தை வருகிறதற்கிடையிலலை யென்னும் பிரமாணயுக்தியினு லும் ஞானிகளுடைய வனுபவத்தினுலும் விசாரிக்குமிடத்தில் அஞ்ஞான மென்பதில்லவேயில்லை. அதன் கற்பிதமான ஜகத பிரசங்கமு மில்லவேயில்லை. சீவேஸ்வர குருவாதி கற்ப னையு மில்லவேயில்லை. திரிகாலத்திலு நிர்மாயமாய் அகண்டா னந்தைகரசமாய்ப் பிரத்தியக்கபின்னமாயப் பரமாத்ம சொரு பமான சோதியொன்றேயிருக்கும் பொருள் நானுகிறேன்.*

(க)—*அகண்ட சச்சிதானந்த பரமாத்வைத பரப்பிரஹ்ம சொருபமே பேதத்திரயசூனியமாய்த் தானே தானுய் விளங் கிய பொருள் நானுயிருக்கிறேனென்னுந் திடானுபவப் பிரஞ் ஞையுடைத்தான விவேகியே சகல பாசபந்த நிவிர்த்தனுய கிருதகிருத்தியனுவனெனக் கூறியதாம்.* 44

சதாசிவப்பிரமமென்னும் யோகீந்திரரால்

அருளிச்செய்யப்பட்ட அத்துவிதாசமஞ்சரி

யென்னும் பிரகரணம முற்றிற்று.

சமாதியவத் தையிலுதித்தோற் றைக்கோம்ப னுப தேசஞ் சாற்ற லாலு, மமானமயப் பரமசிவேந் திரனெ னுந்தே சிகவரியானனுந்தையாலுஞ், சுமாவிருக்கச் சதாசி வமா தவனேதிவ் வத்துவிதச் சுவைட பூங்கோத்தே, யெமானடைக்த மகழகமா மறிவுடையோ ராதரத்தா லெய் தற் பாற்றும். 1

சுத்தசதா சிவயோகி வரியானே தியவிந்தத் தூய நன் னூல், புத்திநலமுடையோர்க்குற் பவநோய்க்கோ ரவுடத மாய்ப் புகலலாதுங், கோத்துருபா தகங்களுக்குக் கடுவாத முபநிடதக் குறிப்பா மேலா, முத்தமமாமாநந்த வமுதநிறை குடமாமென்றுரைப்பர் மேலோர் 2

துய்யசதா சிவப்பிரம மெனுமுனிவன் வடமொழியாற் சொல்லப்பட்ட, செய்யவத்து விதரசமஞ் சரிநூலைச் செந் தமிழ்ப்பாச் செய்து தந்தான், வையமிசைப் பொலிகமுனி மாநகர்வாழ் சோதிலிங்க வடிவமான, வையன்முத்தி ராம லிங்க குருபரனென் னகம்வாக்க மமைத்து நின்றே

குருபஃயாகமஃ

அத்துவிதரசமஞ்சரியின்

பிழை திருத்தம்.

பிழை	திருத்தம்	பக்கம்	வரி
பரி	பறி	4	21
ஸ்மயி	மயி	4	26
நிரு	நி,ரு	5	11
சம்சய	சம்யக்	6	23
சாற்ழுரு	சாற்றுறு	7	18
சத்தாய	சததா	7	21
தின்	திண்	10	5
வெரி	வெறி	10	22
பருவ	பாவ	27	8
மூன்போல	முன்போல	30	3
மறுவுறுதன்	மருவுறுதன்	30	21
தோன்று	தொன்று	30	23
மறையனவன்	மரையருவன்	30	23
பிரமாணபுத்தி	பிரமாணயுத்தி	31	15
யெயுனைடைக்கு	யெமாலுடைக்கு	32	6
கொத்துருபர்	கொத்துறுபா	32	10
மமைத்து	மமைந்து	32	17

[illegible]

இது ஒரு மாதாந்த [illegible]
[illegible]

உள்நாடு சந்தா [illegible] ரூபாய்

வெளிநாடு சந்தா [illegible]

சக்கரவர்த்தினி.

இஃதொரு மாதாந்த பத்திரிகை. இதில் [illegible] க்களின் கீர்த்தி யாவதற்குரிய விஷயங்களும், மாதர் ஆடவர் [illegible]மங்களும், மற்றைய சாதனங்களும், பிறவும் பிரசுரஞ் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

இந்தியா சிலோன் பர்மாவிற்கு ரூபாய்	2—0—0
பிறதேசங்கட்கு	2—8—0

கதாமஞ்சரி.

இஃதொரு மாதாந்த பத்திரிகை. இதில் [illegible] சரித் [illegible]த்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு அடங்கியிருக்கின்றது. [illegible]க்கதை பூர்வம் உமாதேவியாரின் ப்ரீதியார்த்தம் [illegible] [illegible] திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்டது; [illegible] [illegible] [illegible]மிழில் மொழிபெயர்க்கப்படுவது. இக்கதையின் போக்கு [illegible]மாகவும், படிப்போருக்குப் பரமானந்தத்தை [illegible] [illegible]மிருக்கும்.

உள்நாடு ரூபா [illegible]

வெளிநாடு [illegible]

கதாசரித் ஸாகரம்.

முதற் பாகம்

விலை ரூபாய் 1-4-0

[illegible]

மானேஜர்,

[illegible]

[illegible]